

Nr 21

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med anhållan om riksdagens yttrande angående vissa av Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens år 1969 vid dess femtiotredje sammanträde fattade beslut; given Stockholms slott den 19 december 1969.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över socialärenden för denna dag, anhålla om riksdagens yttrande angående vissa i nämnda protokoll omförmälda, av Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens år 1969 vid dess femtiotredje sammanträde antagna instrument.

GUSTAF ADOLF

Sven Aspling

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen underställs riksdagen följande av Internationella arbetsorganisationens (ILO) allmänna konferens år 1969 antagna instrument, nämligen konvention (nr 129) om yrkesinspektion inom jordbruket, rekommendation (nr 133) i samma ämne, konvention (nr 130) om läkarvård och kontanta sjukförmåner samt rekommendation (nr 134) i samma ämne.

*Utdrag av protokollet över socialärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet på Stockholms slott den 19 de-
cember 1969.*

N ä r v a r a n d e :

Ministern för utrikes ärendena NILSSON, statsråden ANDERSSON, LANGE, HOLMQVIST, ASPLING, SVEN-ERIC NILSSON, LUNDKVIST, GEIJER, MYRDAL, ODHNOFF, WICKMAN, MOBERG, BENGTSSON, NORLING, LÖFBERG, CARLSSON.

Chefen för socialdepartementet, statsrådet Aspling, anmäler efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter *vissa beslut som fattats av Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens år 1969 vid dess femtiotredje sammanträde* och anför.

Genom sin anslutning till Nationernas förbund den 9 mars 1920 inträdde Sverige såsom medlem av Internationella arbetsorganisationen (ILO) i Genève.

Organisationens beslutande församling — Internationella arbetskonferensen — som sammanträder minst en gång varje år, har enligt artikel 19 i organisationens stadga att beträffande förslag, som uppförts på dess dagordning, välja mellan två former för godtagande. Antingen skall ett sådant beslut resultera i ett förslag till internationell konvention, avsedd att ratificeras av organisationens medlemmar, eller också skall det utmynna i en rekommendation, avsedd att övervägas vid lagstiftning eller på annat sätt men utan den bindande karaktär, som tillkommer en ratificerad konvention. Om beslutet är av mindre räckvidd eller av väsentligen formell innebörd, t. ex. då det gäller en begäran om utredning, brukar det ges formen av en resolution.

Varje medlem av organisationen skall inom ett år från avslutandet av ett konferenssammanträde underställa därå antagna konventioner och rekommendationer vederbörlig myndighet (i vårt land riksdagen) för lagstiftnings- eller andra åtgärder. Varje medlem har vidare skyldighet att underställa Internationella arbetsbyråns generaldirektör om de åtgärder, som vidtagits för att underställa konventioner vederbörlig myndighet, samt om eljest vidtagna åtgärder. Medlem, som inte ratificerat viss konvention, skall tid efter annan till Internationella arbetsbyråns generaldirektör avge redogörelse för såväl lagstiftning och praxis med avseende på de i konventionen behandlade frågorna som den omfattning, vari konventionens bestämmel-

ser genomförts eller avses att genomföras genom lagstiftning, administrativa åtgärder, kollektivavtal eller på annat sätt, samt ange de omständigheter, som förhindrar eller fördröjer ratificeringen av konventionen. Mot svarande gäller i fråga om rekommendationer med tillägg, att redovisning skall lämnas även för sådana jämkningar i rekommendationer, som befunnits eller kan finnas erforderliga vid antagande eller tillämpning av dem.

De konventioner och rekommendationer, som beslutas av Internationella arbetsorganisationen, skall deponeras hos Förenta Nationernas generalsekreterare. Varje ratifikation av en sådan konvention skall delges Förenta Nationernas generalsekreterare för registrering i enlighet med bestämmelsen i artikel 102 av Förenta Nationernas stadga.

Internationella arbetskonferensens femtiotredje sammanträde hölls i Genève under tiden den 3—24 juni 1969. I sammanträdet deltog delegationer från 116 av ILO:s 121 medlemsstater jämte representanter för många mellanstatliga och internationella icke statliga organisationer. Med anledning av ILO:s 50-årsjubileum bevistades konferensen av social- eller arbetsministrar från så gott som alla i konferensen deltagande länder. Jag gjorde ett kort besök vid konferensen och höll ett anförande i generaldebatten. Det stora flertalet medlemsstater hade sänt fullständiga delegationer, dvs. två regerings-, ett arbetsgivar- och ett arbetstagarombud. Sverige deltog i sammanträdet med en fullständig delegation.¹

Konferensens *dagordning* upptog följande ämnen.

I. Generaldirektörens rapport.

II. Finansiella och budgetära frågor.

III. Upplysningar och rapporter om medlemsstaternas tillämpning av konventioner och rekommendationer.

IV. Yrkesinspektion inom jordbruket (andra behandling).

¹ Enligt Kungl. Maj:ts beslut den 9 maj 1969 deltog följande personer i konferensen, nämligen

för Sveriges regering: såsom ombud rättschefen i socialdepartementet Gunnar Danielson och rättschefen i inrikesdepartementet Rune Berggren samt såsom experter departementssekreteraren i socialdepartementet Ingemar Lindberg och förste ambassadsekreteraren vid Sveriges ständiga delegation hos de internationella organisationerna i Genève Stig Brattström, de båda sistnämnda tillika ersättare för regeringsombuden, t.f. byråchefen hos arbetsmarknadsstyrelsen Gunnar Olderin, byrådirektören hos arbetarskyddsstyrelsen Göthe Tjellström, hovrättsassessorn Björn Sjöberg och departementssekreteraren Ulla Fredriksson, båda i socialdepartementet, samt kanslisekreteraren i inrikesdepartementet Tage Levin;

för arbetsgivarna: såsom ombud direktören i Svenska Arbetsgivareföreningen Gullmar Bergenström samt såsom experter direktören i Skogs- och Lantarbetsgivareföreningen Carl Kuylenstierna, direktörerna Erik Forstadius och Gunnar Högberg, direktörsassistenten Inge Svensson och sekreteraren Hans Hammar, samtliga i Svenska Arbetsgivareföreningen;

för arbetstagararna: såsom ombud ombudsmannen i Landsorganisationen i Sverige Thorbjörn Carlsson samt såsom experter ombudsmannen i Svenska Lantarbetareförbundet Axel Blom, socionomen Gustav Persson, Landsorganisationen, och juristen hos Tjänstemännens Centralorganisation Stig Gustafsson.

V. Revision av konventionerna nr 24 och 25 om förmåner vid sjukdom (andra behandling).

VI. Semester med lön (första behandling).

VII. Fastställande av minimilöner samt därmed sammanhängande problem med särskild hänsyn till utvecklingsländerna (första behandling).

VIII. Särskilda sysselsättnings- och utbildningsprogram för ungdom i utvecklingssyfte (första behandling).

IX. Allmän genomgång av ILO:s program och struktur.

Vidare framlades inför konferensen den rapport om Sydafrikas s.k. apartheidpolitik som generaldirektören årligen skall utarbeta. Rapporten föranledde ingen åtgärd från konferensens sida.

Konferensen antog endast en resolution, vilken föranletts av en interimrapport från en av ILO:s styrelse tillsatt arbetsgrupp för utredning av de fackliga förhållandena i Spanien.

Under punkt II på dagordningen antog konferensen budget för Internationella arbetsorganisationen. Budgeten omfattar för första gången i ILO:s historia en tvåårsperiod nämligen åren 1970—1971. Budgeten fastställdes till 59 671 000 U.S. dollar.

Följande av konferensen fattade beslut, vilka hänför sig till punkterna IV och V på dagordningen, skall i enlighet med artikel 19 av Internationella arbetsorganisationens stadga underställas riksdagen, nämligen

- 1) konvention (nr 129) om yrkesinspektion inom jordbruket,
- 2) rekommendation (nr 133) i samma ämne,
- 3) konvention (nr 130) om läkarvård och kontanta sjukförmåner,
- 4) rekommendation (nr 134) i samma ämne.

Texterna på engelska och svenska till nämnda fyra instrument torde få fogas till statsrådsprotokollet som *bilagor 1—4*.

Jag tar i fortsättningen upp till behandling först de båda instrumenten om yrkesinspektion inom jordbruket samt därefter konventionen och rekommendationen om läkarvård och kontanta sjukförmåner.

1. — 2. Yrkesinspektion inom jordbruket

Frågan om en internationell reglering av yrkesinspektion inom jordbruket har varit föremål för behandling vid två på varandra följande arbetskonferenser. En första diskussion ägde sålunda rum vid 1968 års konferens och ledde efter ytterligare överväganden vid konferensen påföljande år till att en konvention och en rekommendation antogs i ämnet. Konventionen antogs med 312 röster mot 0 och 30 nedlagda och rekommendationen med

321 röster mot 0 och 19 nedlagda. Samtliga svenska ombud röstade för såväl konventionen som rekommendationen.

ILO antog redan år 1947 en konvention (nr 81) och rekommendation (nr 81) om arbetsinspektion inom industri och handel. Det bör nämnas att det finns ytterligare två instrument av viss betydelse i sammanhanget, nämligen 1947 års konvention (nr 85) om arbetsinspektion i områden belägna utanför moderlandet samt 1958 års konvention (nr 110) om anställningsförhållanden för plantagearbetare.

I flera länder har det länge funnits behov av att få till stånd en internationell reglering av yrkesinspektionen inom jordbruket. Det har ifrågasatts om inte de dokument som gäller industri och handel skulle kunna utvidgas till att omfatta även jordbruk. Emellertid har förhållandena inom jordbruket ansetts vara av så speciell natur att det framstått som nödvändigt att utarbeta särskilda dokument om yrkesinspektion inom jordbruket.

Innehållet i konventionen och rekommendationen

Konventionen omfattar jordbruk, djurskötsel, trädgårdsodling, skogsbruk och den första förädlingen av jordbruksprodukterna. Särskilt sistnämnda verksamhet kan medföra gränsfall, där det blir svårt att avgöra om denna konvention eller konventionen nr 81 om arbetsinspektion inom industri och handel skall tillämpas. Sådan gränsdragning skall fastställas av yrkesinspektionens chefsmyndighet efter samråd med arbetsgivarnas och arbetstagarnas organisationer. Därvid skall iakttas, att varje verksamhet, som har anknytning till jordbruk, skall hänföras till den ena eller den andra konventionen. Ingen sådan verksamhet får sålunda falla utanför de områden som täcks av dessa båda konventioner. Om tveksamhet uppstår, huruvida den ena eller den andra konventionen skall tillämpas i fråga om ett visst företag, tillkommer det chefsmyndigheten att fatta beslut i frågan.

I konventionen skall termen »författningsbestämmelser» (»legal provisions») omfatta, förutom lagar och förordningar, skiljedomsutslag och kollektivavtal, som upphöjts till lag och vilkas efterlevnad yrkesinspektör har att övervaka.

Yrkesinspektion skall tillämpas på jordbruksföretag eller del därav, som sysselsätter arbetstagare eller lärlingar, oberoende av i vilken form deras ersättning utgår och oberoende av anställningsavtalets art, utformning och varaktighet. Medlemsstat kan dessutom förbinda sig att låta yrkesinspektionen omfatta även följande persongrupper, nämligen

a) arrendatorer (»tenants»), som inte anlitar arbetskraft utifrån, naturarrendatorer och liknande arbetstagargrupper;

b) personer, som ingår i ett kollektivt ekonomiskt företag, t. ex. medlemmar i ett kooperativt företag;

c) medlemmar av företagarens familj, så som denna definieras i den nationella lagstiftningen.

I fråga om yrkesinspektionens åligganden uttalas att inspektionen skall trygga tillämpningen av författningsbestämmelser om arbetsförhållanden och skydd för arbetstagare under arbetet, såsom föreskrifter om arbetstid, löner, veckovila och semester, arbetarskydd, hygien och välfärd, kvinnors, barns och minderårigas användande i arbete samt andra därmed sammanhängande frågor, i den mån det ankommer på yrkesinspektör att tillse att dessa bestämmelser iakttas. Yrkesinspektionen skall vidare lämna tekniska råd och anvisningar till arbetsgivare och arbetstagare om lämpligaste sätt att uppfylla författningsbestämmelser.

Inspektionen skall också fästa vederbörande myndighets uppmärksamhet på brister och missförhållanden, som inte uttryckligen regleras i gällande bestämmelser och föreslå förbättringar i lagstiftningen.

Yrkesinspektör skall genom nationell lagstiftning kunna få rådgivande eller verkställande befogenhet i fråga om författningsbestämmelser rörande arbetstagares och deras familjers levnadsförhållanden. Andra uppgifter som eventuellt kan anförtros yrkesinspektör inom jordbruket får inte vara av sådan natur att de lägger hinder i vägen för ett effektivt fullgörande av hans huvudsakliga åligganden eller menligt inverkar på det anseende och den opartiskhet, som måste krävas av en inspektör i hans förhållande till arbetsgivare och arbetstagare.

I den mån det är förenligt med medlems administrativa praxis, skall yrkesinspektionen vara underställd en central myndighet (artikel 7). I artikeln lämnas olika exempel på hur yrkesinspektionsmyndigheten kan utformas.

Konventionen innehåller vidare föreskrifter om personalen inom yrkesinspektionen i jordbruket, om dess ställning, tjänstgöringsvillkor, rekrytering och erforderliga kvalifikationer. Särskilt betonas att såväl män som kvinnor skall kunna antagas till inspektörer. Kvalificerade tekniska experter skall vid behov ställas till inspektionsmyndighetens förfogande. Vikten av samarbete mellan yrkesinspektionen och andra statliga organ samt mellan inspektionen och arbetsmarknadsparternas organisationer betonas särskilt. Yrkesinspektionen skall förses med lämpligt förlagda och utrustade kontorslokaler samt ha tillgång till erforderliga transportmedel.

Det heter vidare i konventionen (artikel 16) att med vederbörlig fullmakt utrustad yrkesinspektör skall ha rätt att fritt och utan föregående anmälan vid varje tid på dygnet äga tillträde till varje arbetsställe, som är underkastat tillsyn. Denna bestämmelse var den mest kontroversiella vid årets behandling av konventionsförslaget, trots att formuleringen ordagrant hämtats från konvention nr 81 (artikel 12). Inspektören skall vidare under dagen äga tillträde till varje lokal som han har skäligen anledning anta vara underkastad hans tillsyn.

Han har rätt att genomföra undersökningar, provningar eller utredningar, som han bedömer vara erforderliga för att förvissa sig om att författningsbestämmelserna noga följs. Därvid kan han ensam eller i vittnens närvaro utfråga arbetsgivaren, företagets personal eller övriga personer inom företaget om alla förhållanden, som berör tillämpningen av författningsbestämmelserna. Han kan också påkalla företeende av böcker, register och övriga handlingar, som skall föras enligt gällande lagstiftning om levnads- och arbetsförhållanden, för att kontrollera att de är i författningens skick samt kopiera eller göra utdrag ur dem. Slutligen kan han under vissa förutsättningar för analys ta eller föra bort prov av produkter, material och ämnen. Vid inspektionsbesök skall inspektören underrätta arbetsgivaren eller dennes representant samt arbetstagarna eller deras representanter om besöket, såvida inspektören inte finner att sådan anmälan skulle vara till förfång för inspektionens effektiva fullgörande.

I konventionen uttalas vidare att yrkesinspektionen inom jordbruket skall kunna anlitas för den förebyggande granskningen av nya anläggningar, nya material eller ämnen och nya metoder för behandling eller framställning av produkter, som kan misstänkas innebära risk för hälsa och säkerhet.

Yrkesinspektör skall ha rätt att vidtaga åtgärder i syfte att avhjälpa iakttagna brister i företags anläggning, planering eller arbetsmetoder, däri inbegripet användning av farliga material eller ämnen, som kan utgöra fara för hälsa och säkerhet.

För att inspektör skall kunna vidtaga sådana åtgärder skall han äga meddela eller låta meddela förelägganden med krav på att inom viss angiven tid sådana förändringar skall ha genomförts beträffande installationer, anläggningar, lokaler etc. som bedöms erforderliga för att garantera att författningsbestämmelserna om hälsa och säkerhet iakttages eller att åtgärder skall med omedelbar verkan vidtagas i händelse av överhängande fara för hälsa och säkerhet. De brister som inspektören iakttagit vid inspektion av ett företag och de åtgärder han vidtager med anledning därav skall omedelbart bringas till arbetsgivarens och arbetstagarnas representanters kännedom.

Yrkesinspektör skall underrättas om inträffade yrkesskador. Såvitt möjligt skall han på platsen för skadan delta i utredning om orsaken till svåra yrkesskador, särskilt dödsfall och skador som drabbat flera personer.

Yrkesinspektör får inte äga del i företaget, som står under hans tillsyn. Han får inte avslöja yrkeshemligheter och han skall behandla som strängt förtrolig varje anmälan om fel och missförhållanden på arbetsplatsen.

Om yrkesinspektör inte har befogenhet att vidtaga laga åtgärder, skall han vara skyldig att lämna rapport om lagöverträdelser direkt till den myndighet, som har sådan befogenhet.

Yrkesinspektör skall till den centrala inspektionsmyndigheten avge periodiska rapporter om sin verksamhet, och den centrala myndigheten skall

årligen publicera en berättelse om yrkesinspektionens verksamhet. Denna berättelse, som bl. a. skall innehålla yrkesskadestatistik, skall tillställas Internationella arbetsbyråns generaldirektör.

I rekommendationen uttalas att om nationella förhållanden medger det, yrkesinspektionen inom jordbruket bör utvidga sin verksamhet till att omfatta samverkan med vederbörande tekniska organ för att hjälpa företagaren att förbättra sin jordbruksenhet samt levnads- och arbetsförhållanden för de personer som arbetar där. Inspektionen bör kunna medverka även vid genomförandet av författningsbestämmelser på sådana områden som utbildning av arbetstagare, social service inom jordbruk samt Kooperation och när det gäller obligatorisk skolgång. Det framhålls särskilt att yrkesinspektör normalt inte bör fungera som förlikningsman eller skiljedomare i arbetstvister men han kan tillfälligt få åta sig uppdrag som medlare.

I övrigt innehåller rekommendationen ett antal anvisningar avsedda att komplettera och utvidga konventionens bestämmelser i skilda hänseenden. Det rekommenderas att medlemsstaterna i olika former bedriver eller stödjer utbildningskampanjer som syftar till att informera berörda parter om författningsbestämmelserna och om vikten av att de noga iakttas samt om de risker för vilka personer i jordbruksföretag kan bli utsatta samt lämpligaste sättet att undvika dessa risker.

Svenska bestämmelser

De svenska bestämmelser som bör beaktas vid prövning av frågan om en svensk ratificering av konventionen resp. tillämpning av rekommendationen är arbetarskyddslagen den 3 januari 1949 (nr 1) och arbetarskyddskungörelsen den 6 maj 1949 (nr 208) samt kungörelsen den 6 maj 1949 (nr 211) om läkarundersökning och läkarbesiktning till förebyggande av vissa yrkessjukdomar, kungörelsen den 8 oktober 1954 (nr 631) angående anmälan av yrkesskada, samt instruktionen för arbetarskyddsstyrelsen den 3 december 1965 (nr 776) och instruktionen för yrkesinspektionen den 3 december 1965 (nr 791).

Yttranden

I ärendet har yttranden inhämtats från arbetarskyddsstyrelsen och ILO-kommittén, varjämte Svenska Arbetsgivareföreningen (SAF), Landsorganisationen i Sverige (LO) och Tjänstemännens Centralorganisation (TCO) beretts tillfälle att yttra sig.

Arbetarskyddsstyrelsen anför beträffande konventionen att tillsynen av jordbruk i konventionens mening utgör en del av den tillsyn som utövas av allmänna yrkesinspektionen och skogsyrkesinspektionen. Någon åtskillnad mellan jordbruk och andra näringsgrenar görs inte. Vad som omfattas av den av Sverige ratificerade konventionen nr 81 om arbetsinspek-

tion inom industri och handel har alltså här i landet tillämpning även på jordbruket.

Vid styrelsens yttrande finns fogad en promemoria med redogörelse för gällande svenska bestämmelser på området. Det framgår av redogörelsen att några omständigheter inte framkommit som utgör hinder för ratificering av konventionen.

Mot innehållet i r e k o m m e n d a t i o n e n har styrelsen inte något att invända.

SAF hänvisar till ett av Skogs- och Lantarbetsgivareföreningen (SLA) avgivet yttrande. SLA har vid en granskning av konventionen funnit att någon ändring i gällande arbetarskyddslagstiftning inte behöver vidtas för att Sverige skall kunna tillträda konventionen. Med hänsyn härtill och då den föreliggande konventionen nära ansluter sig till den tidigare av Sverige ratificerade konventionen (nr 81) om arbetsinspektion inom industri och handel, anser SLA det möjligt för Sverige att tillträda jämväl den nu antagna konventionen.

Beträffande r e k o m m e n d a t i o n e n har SLA ej några erinringar att framföra.

LO åberopar ett från Svenska Lantarbetareförbundet inhämtat yttrande, vari anförs bl. a. följande.

I svensk arbetarskyddslagstiftning, inom vilken frågan om yrkesinspektionen utgör en väsentlig del, görs inte undantag för jordbruket annat än i vissa avseenden beträffande minderåriga arbetare. I anslutning till ratifikation av konventionen, vilket förbundet tillstyrker, bör undantagen upphävas. Förbundet har tidigare framställt yrkanden härom på grund av att utvecklingen inom jordbruket mot en alltmera mekaniserad drift m. m. för länge sedan undanröjt motiven för undantagen.

Enligt konventionens artikel 6 skall det åligga yrkesinspektionen inom jordbruket att trygga tillämpningen av författningsbestämmelser bl. a. också om löner och semester. Beträffande löner finns inga författningsbestämmelser inom jordbruket i vårt land. Efterlevnaden av semesterlagen kontrolleras på annat sätt än genom yrkesinspektionen. Men med hänsyn till den villkorliga avfattningen av konventionen i detta såväl som i en rad andra hänseenden utgör detta enligt förbundets mening ej ratifikationshinder.

Förbundet erinrar om att det från många håll anförts att yrkesinspektionen i sin helhet är starkt underbemannad. Inom lantbruksnäringarna är inspektionsverksamheten f. n. enligt förbundets erfarenheter mycket otillfredsställande. Inspektionsmyndigheten har inte tillräckliga personella resurser och saknar i allt väsentligt befattningshavare med erfarenhet av de särpräglade arbetsförhållanden, som kännetecknar lantbruksnäringarna. Förbundet finner det vara angeläget erinra härom med hänsyn till innehållet i konventionens artiklar 9, 14 och 21.

I artikel 9 heter det bl. a. att »yrkesinspektörerna inom jordbruket skall

erhålla lämplig utbildning för fullgörandet av sina uppgifter» och »en ändamålsenlig vidareutbildning under anställningstiden». Härmed kan uppenbarligen förstås att inspektionspersonalen skall ha och vidmakthålla erforderlig kunskap om och erfarenhet av arbets- och miljöförhållandena inom lantbruksnäringarna. Detta är självfallet en viktig förutsättning för en fullgod inspektionsverksamhet.

Förbundet finner det angeläget att konventionen om yrkesinspektionen inom jordbruket snarast ratificeras. Det är därvid nödvändigt att erforderliga dispositioner vidtages för att inspektionsmyndigheten skall kunna fullgöra sina funktioner i överensstämmelse härmed och med vad som eljest stadgas i arbetarskyddslagstiftningen.

Förbundet yttrar sig inte om *r e k o m m e n d a t i o n e n*.

TCO tillstyrker ratificering av konventionen.

ILO-kommittén finner med åberopande av remissyttrandena att något hinder för svensk ratificering av konvention nr 129 om yrkesinspektion inom jordbruket inte synes föreligga. Alla remissorgan har också tillstyrkt ratificering. Med hänsyn härtill förordar kommittén att konventionen ratificeras av Sverige.

Inte heller mot rekommendationen har några erinringar framförts, säger kommittén, som föreslår att rekommendationen, i de delar den inte redan tillgodosetts i svensk lagstiftning, beaktas i det fortsatta lagstiftningsarbetet på arbetarskyddets område, om och i den mån så befinns möjligt och lämpligt.

2. — 3. Konvention och rekommendation om läkarvård och kontanta sjukförmåner

Under senare år har Internationella arbetsorganisationen till revision tagit upp vissa konventioner, som före andra världskriget antagits beträffande olika grenar av den sociala tryggheten i syfte att bringa dessa konventioner i överensstämmelse med nya idéer och tendenser, som gjort sig gällande på detta fält. Såsom ett första steg i detta revisionsförfarande antog Internationella arbetskonferensen år 1964 en konvention (nr 121) om förmåner vid yrkesskada (framlagd inför riksdagen genom prop. 1965: 51, 2LU 42, rskr 199).

Nästa etapp i revisionsförfarandet utgjordes av en revision av vissa år 1933 antagna konventioner om pensionsförsäkring. I detta ämne antogs år 1967 en reviderad konvention (nr 128) om invaliditets-, ålders- och efterlevandeförmåner (anmäld i prop. 1968: 39, 2LU 25, rskr 166).

Såsom ett sista led i revisionsarbetet har arbetskonferensen vid sina allmänna sammanträden åren 1968 och 1969 diskuterat en revision av två år 1927 antagna sjukförsäkringskonventioner. Dessa diskussioner ledde år 1969 till antagandet av en konvention om läkarvård och kontanta sjukför-

måner åtföljd av en rekommendation i samma ämne. Konventionen antogs med 260 röster mot 5 och 67 nedlagda och rekommendationen med 231 röster mot 47 och 48 nedlagda. Samtliga svenska ombud röstade för konventionen, medan i fråga om rekommendationen regerings- och arbetstagarombuden röstade för, men arbetsgivarombudet röstade emot.

Innehållet i konventionen och rekommendationen

Konventionen är så konstruerad, att ett medlemsland genom att ratificera densamma ikläder sig skyldighet att garantera ett visst lagfäst minimiskydd avseende *dels* läkarvård och därmed jämförlig vård både vid sjukdom och — på de villkor som landet självt bestämmer — i sjukdomsförebyggande syfte, *dels* rätt till kontantförmåner vid av sjukdom föranledd arbetsoförmåga som medför inkomstbortfall.

I fråga om den standard som krävs uppställer konventionen två nivåer. Medlemsländer med otillräckligt utvecklade ekonomiska och medicinska resurser kan ratificera konventionen med utgående från lägre krav än dem som konventionen generellt uppställer. Redogörelsen i det följande tar sikte på de krav som generellt uppställts för andra länder än dem vilkas ekonomiska och medicinska resurser är otillräckligt utvecklade.

Den medicinska vård som skall garanteras skall ha till syfte att vidmakthålla, återställa eller förbättra den skyddade personens hälsa och arbetsförmåga liksom även att tillgodose hans personliga behov. Konventionen uppställer som minimikrav i fråga om tillgängliga vårdmöjligheter att dessa skall omfatta vård av allmänpraktiker, specialistvård, nödvändiga läkemedel, nödvändig sjukhusvård samt, i den omfattning som den nationella lagstiftningen föreskriver, tandvård och medicinsk rehabilitering.

Den i fråga om rätten till vård skyddade personkretsen skall omfatta *antingen* alla arbetstagare i landet samt deras hustrur och barn *eller* angivna grupper av förvärvsarbetande som tillsammans utgör minst 75 % av den förvärvsarbetande befolkningen samt deras hustrur och barn *eller* angivna grupper av befolkningen motsvarande minst 75 % av samtliga i landet bosatta personer.

Garanterad vård skall tillhandahållas skyddad person så länge vårdbehovet består. Vissa begränsningar i fråga om rätt till fortsatt vård är dock tillåtna i fall då en vårdberättigad upphör att tillhöra en skyddad persongrupp.

Om enligt den nationella lagstiftningen den vårdade eller hans försörjare måste svara för viss del av vårdkostnaden, får reglerna härför inte vara utformade på sådant sätt att de lägger en alltför stor börda på den enskilde eller äventyrar det medicinska och sociala skyddets effektivitet.

Med avseende på rätten till kontanta sjukförmåner skall den skyddade personkretsen omfatta *antingen* alla arbetstagare i landet *eller* angivna grupper av förvärvsarbetande som tillsammans utgör minst 75 % av den

förvärvsarbetande befolkningen *eller*, efter inkomstprövning, alla i landet bosatta personer, varvid reglerna för inkomstprövningen inte får vara strängare än att förmånstagarens familj tillförsäkras sunda och drägliga levnadsförhållanden.

Kraven på kontantförmånernas storlek är i konventionen utformade i nära anslutning till motsvarande bestämmelser i 1952 års ILO-konvention nr 102 om social trygghet (minimistandard), men har satts högre än i 1952 års konvention. Förmånerna skall utgöras av periodiskt utgivna belopp, vilka när skyddet omfattar arbetstagare eller grupper av den förvärvsarbetande befolkningen bestäms med utgångspunkt från vad som lägst skall utges för en man med hustru och två barn. För en sådan standardförmånstagare skall den under tiden för inkomstbortfallet utgivna kontanta sjukförmånen, ökad med familjebidrag för samma tid, fylla ett av två alternativa krav. Enligt det ena alternativet skall ersättningen uppgå till minst 60 % (enligt 1952 års konvention minst 45 %) av det sammanlagda beloppet av förmånstagarens tidigare förvärvsinkomst, dock högst lönen för en yrkesutbildad manlig kroppsarbetare, och det familjebidrag som utges till en skyddad person med samma försörjningsplikt som standardförmånstagaren. Det andra alternativet innebär att förmånerna skall uppgå till 60 % av det sammanlagda beloppet av lön och familjebidrag till en vanlig vuxen manlig kroppsarbetare med samma försörjningsplikt som standardförmånstagaren. För andra förmånstagare skall kontantförmånen stå i ett skäligt förhållande till standardförmånstagarens kontanta sjukförmån.

Kontant sjukförmån skall i princip utges så länge arbetsoförmågan och inkomstbortfallet varar. Dock får för varje fall av arbetsoförmåga rätten till kontantförmån begränsas i viss omfattning. Begränsningen får inte avse kortare tid än 52 veckor. En väntetid (karenstid), varunder ingen kontantförmån utges, får förekomma men får inte överskrida de tre första dagarna av inkomstbortfall.

När en person som är försäkrad för kontant sjukförmån avlider skall begravningshjälp utbetalas. Något krav på beloppets storlek uppställs inte. Denna konventionsbestämmelse behöver dock inte tillämpas av medlemsland som uppfyller vissa krav avseende dels landets pensionssystem, dels de kontanta sjukförmånernas storlek och dels förekomsten av frivilliga begravningshjälpförsäkringar.

Bland konventionsbestämmelser som avser både vård och kontanta sjukförmåner märks följande.

Medlemsland, vars lagstiftning ger skydd åt arbetstagare, kan från konventionens tillämpning undantaga vissa uppräknade arbetstagargrupper samt temporärt sådana arbetstagare inom jordbrukssektorn, vilka vid ratifikationstillfället ännu inte är skyddade genom lagstiftning som uppfyller konventionskraven. Vidare kan undantas sjöfolk, däri inbegripna fiskare sysselsatta med havsfiske, samt offentliga tjänstemän, om dessa grupper skyddas genom speciella system, enligt vilka föreligger rätt till förmåner

som i det hela är minst likvärdiga med dem som skall utges enligt konventionen.

I vissa fall får förmån, som skyddad person skulle vara berättigad till enligt konventionen, temporärt eller tills vidare innehållas.

Varje medlemsland skall inom sina gränser tillförsäkra utlänningar, som normalt är bosatta eller arbetar i landet, samma behandling som landets egna medborgare i fråga om rätt till förmåner enligt konventionen.

Slutligen medger konventionen under vissa förutsättningar att ratificerande land, som totalt för läkarvård och kontanta sjukförmåner anslår minst 4 % av landets nationalinkomst och uppfyller vissa villkor om högre standard och ett vidare skydd än konventionen kräver, får göra temporära undantag från vissa särskilda bestämmelser i konventionen. En förutsättning är dock att de grundläggande rättigheter som konventionen avser att garantera inte därigenom väsentligen minskas eller försämrats.

Enligt den kompletterande rekommendationen bör medlemsländerna i vissa närmare angivna avseenden på lämpligt sätt och, om så erfordras, i etapper vidga den personkrets som skyddas med avseende på vård och kontanta sjukförmåner samt tillhandahålla förmåner i större utsträckning än som krävs enligt konventionen.

Svenska bestämmelser

De svenska bestämmelser som bör beaktas vid en bedömning av spörsmålet om en svensk ratificering av konventionen respektive tillämpning av rekommendationen är i första hand lagen den 25 maj 1962 (nr 381) om allmän försäkring (AFL), sjukvårdslagen den 6 juni 1962 (nr 242) och smittskyddslagen den 26 april 1968 (nr 231) jämte därtill anknutna författningar.

Yttranden

Yttranden har inhämtats från socialstyrelsen, riksförsäkringsverket och ILO-kommittén, varjämte SAF, LO och TCO beretts tillfälle att yttra sig.

Socialstyrelsen anser att svensk sjukvårdslagstiftning generellt sett inte lägger hinder i vägen för ratificering av konventionen. Enligt 3 § första stycket sjukvårdslagen åligger det sålunda landstingskommun — det samma gäller städer som ej ingår i landsting — att för dem som är bosatta inom sjukvårdsområdet ombesörja såväl öppen som sluten vård för sjukdom, skada, kroppsfel och barnsörd, i den mån icke annan drar försorg härom. Jämlikt 3 § andra stycket första punkten samma lag har landstingskommun samma skyldighet gentemot dem som vistas i sjukvårdsområdet utan att vara där bosatta, ifall behov av omedelbar vård föreligger. Rätten att erhålla sjukvård i Sverige är sålunda icke knuten till innehavet av svenskt medborgarskap.

Styrelsen betonar emellertid, att landstingskommuns skyldighet att bereda sluten sjukvård åt person, som icke är bosatt i sjukvårdsområdet, upphör

enligt 3 § andra stycket andra punkten nämnda lag, då den vårdbehövande utan risk kan flyttas till sjukhus inom sjukvårdsområde, där han är bosatt. Detta skulle innebära, att utlänning, som inte är bosatt här i landet, skulle sedan hans akuta behov av vård blivit tillgodosett och han utan men kan transporteras, flyttas till sitt hemland.

Däremot föreligger icke någon rätt till sjukvårdsförmåner för utlänning, som arbetar i Sverige utan att likväl kunna anses bosatt i riket, om vården avser åkomma, som icke ofördröjligen måste behandlas. Även i sådana situationer äger emellertid vissa utlänningar rätt att erhålla vård här, nämligen om Sverige med vederbörandes hemland träffat sådant avtal om ömsesidigt utgivande av sjukvårdsförmåner, som t. ex. gäller de nordiska länderna emellan.

Vad angår den förebyggande vården framhåller styrelsen, att sjukvårdslagen icke ålägger landstingskommunerna att anordna sådan vård. Inom samtliga landstingskommuner och städer utanför landsting meddelas emellertid sedan länge förebyggande vård. Detta förutsätts också i åtskilliga bestämmelser på hälso- och sjukvårdens område.

I fråga om mödra- och barnhälsovården (förebyggande mödra- och barnavård) — en mycket viktig gren inom den förebyggande vården — påpekar styrelsen, att denna lämnas kostnadsfritt till svenska kvinnor och barn. Det är fallet också när det gäller kvinnor och barn från övriga nordiska länder, som vistas här i riket. Även icke nordiska kvinnor och barn kan få erhålla mödra- och barnhälsovård här utan kostnad för dem under förutsättning, att de är bosatta och kyrkobokförda här i riket.

Enligt socialstyrelsens mening synes konventionen kunna ratificeras i de delar den avser rätten till läkarvård och förebyggande sjukvård. Med hänsyn till att de utlänningar, som arbetar här i riket utan att de är att anse som bosatta här, icke alltid är berättigade till exakt samma förmåner som de som är bosatta här — den praktiska innebörden härav torde dock vara ringa eller ingen — vill det emellertid synas som om med stöd av artikel 33 i konventionen visst förbehåll borde göras vid konventionens ratificering.

Styrelsen uttalar sig inte om r e k o m m e n d a t i o n e n .

Riksförsäkringsverket behandlar i fråga om k o n v e n t i o n e n endast sådana artiklar som är av särskilt intresse ur ratifikationssynpunkt. I detta hänseende anför verket följande.

Artik el 7

Efter den första diskussion av texten som företogs vid 1968 års arbetskonferens förelåg viss tvekan huruvida svensk lagstiftning stämde överens med artikeln. I den slutligt antagna konventionstexten har artikel 7 omformulerats. Härigenom samt med hänsyn till den kommentar som gjorts i förarbetena till 1969 års konferens synes nu fullt klart att den svenska lagstiftningen om hälso- och sjukvård uppfyller de i artikel 7 uppställda kraven.

Art i k e l 1 0

Beträffande kretsen av de personer som skall ha rätt till läkarvård (och därmed jämförlig vård) uppfylls kraven i artikel 10 av den svenska lagstiftningen, enligt vilken i princip hela befolkningen är berättigad till sådan vård.

Art i k e l 1 6

I den svenska kommentaren till artikel 16 framhölls att enligt den svenska lagstiftningen rätten till sjukvårdsersättning upphör för utlänningar som under pågående sjukdom flyttar från Sverige men att detta inte syntes strida mot bestämmelserna i konventionen, enär artikel 28 tillåter ett medlemsland att föreskriva regler i fråga om bosättning. I förarbetena uttalas att den från svensk sida ifrågasatta tolkningen om sambandet mellan artikel 16 och punkt a) i artikel 28 förefaller stå i överensstämmelse med de avsikter som det vid 1968 års konferens för konventionens behandling tillsatta utskottet hyste. Det påpekas emellertid att undantaget i artikel 28 punkt a) endast avser innehållande av förmån i form av medicinsk vård så länge vederbörande är frånvarande från landet.

I förarbetena kan därför knappast ha klart utsagts, framhåller verket, att en i Sverige bosatt utlänning, som under pågående sjukperiod flyttar från Sverige och bosätter sig i annat land, får vägras sjukvårdsersättning om han återkommer hit och får vård utan att ånyo bosätta sig här, när vården avser samma sjukdomsfall och erhålls inom 26 veckor efter utflyttningen eller inom längre tid när det är fråga om en sjukdom som erfarenhetsmässigt kräver långvarig vård.

Som framgår av den nedan gjorda kommentaren till artikel 33 finns möjlighet att göra temporärt undantag från konventionens bestämmelser i denna del.

Art i k e l 1 7

Det svenska sjukvårds- och sjukförsäkringssystemet, som innebär att den försäkrade i regel själv skall stå för viss del av kostnaden för läkar- och därmed jämförlig vård, torde få anses utformat på ett sätt som inte strider mot bestämmelserna i artikel 17. Möjligen kan viss tvekan råda i fråga om tandläkarvård för vuxna. Ratifikationshinder torde dock ej föreligga i denna del.

Art i k e l 1 9

Artikel 19 innehåller tre alternativa krav beträffande omfattningen av den personkrets som skall få rätt till kontanta sjukförmåner.

Enligt punkt b) skall skyddet omfatta föreskrivna grupper av den förvärvsarbetande befolkningen, utgörande tillsammans minst 75 % av hela den förvärvsarbetande befolkningen. Detta krav uppfylls av den svenska lagstiftningen, enligt vilken i princip hela den förvärvsarbetande befolkningen omfattas av sjukpenningförsäkringen.

Artikel 22

Beträffande den personkrets som skall ha rätt till löpande kontanta sjukförmåner uppfyller som tidigare nämnts den svenska sjukförsäkringen kravet i artikel 19 punkt b). I sådant fall skall enligt artikel 21 punkt a) ersättningsnivån uppfylla kraven i artikel 22 eller artikel 23. Enligt den svenska sjukförsäkringen utges sjukpenning efter placering i sjukpenningklass. Denna placering grundas i princip på de inkomster av förvärvsarbete som den försäkrade kan antas komma att åtnjuta tills vidare. I praktiken motsvarar denna inkomst vanligen den försäkrades förvärvsinkomster före sjukdomsfallet. Frågan huruvida den svenska ersättningsnivån är tillräckligt hög för att uppfylla konventionens krav bedöms därför med utgångspunkt i bestämmelserna i artikel 22.

Enligt nämnda artikel behöver den där föreskrivna graden av kompensation för bortfallen förvärvsinkomst inte avse inkomst utöver en yrkesutbildad manlig kroppsarbetares lön. I den svenska sjukförsäkringen har ett sådant tak satts vid en årsinkomst av omkring 42 000 kr. Då lönenivån i Sverige för en sådan yrkesutbildad manlig kroppsarbetare som avses i mom. 6 punkt b) torde uppgå till genomsnittligt högst ca 27 000 kr. per år, uppfylls konventionskravet i denna del för Sveriges vidkommande. Vidare skall enligt artikel 22 beräkningarna avse en standardförmånstagare, som i artikel 1 punkt h) definieras som man med hustru och två barn. Kontantförmånens belopp, ökat med familjebidrag vartill rätt föreligger under riskfallstiden, skall motsvara minst 60 % av den tidigare förvärvsinkomsten ökad med familjebidrag vartill rätt föreligger för en skyddad person med samma försörjningsplikt som standardförmånstagaren. Samtliga belopp skall beräknas i förhållande till samma tidsenhet. Med familjebidrag torde för Sveriges del få avses allmänt barnbidrag. Sådant bidrag utges med 900 kr. om året för i riket bosatt barn, dock inte efter det barnet fyllt 16 år. Vissa inskränkningar gäller för barn som inte är svensk medborgare.

Med beaktande av att enligt den svenska lagstiftningen sjukpenning men inte förvärvsinkomst är skattefri ger sjukpenningen i de allra lägsta inkomstlägena kompensation för bortfallen förvärvsinkomst med omkring 100 %. Vid högre inkomster sjunker kompensationen successivt. Även med bortseende från att sjukpenningen förhöjs med barntillägg för barn under 16 år och att för sådant barn i regel också utges allmänt barnbidrag utgör emellertid kompensationen drygt 70 % i inkomstläget 27 000 kr. De i artikel 22 föreskrivna kraven på en kompensationsgrad av minst 60 % uppfylls sålunda av den svenska lagstiftningen.

Artikel 26

Enligt denna artikel får den tid till vilken sjukpenning för varje fall av arbetsoförmåga får begränsas ej understiga 52 veckor.

Sjukpenning utgår i Sverige normalt till dess den sjuke är återställd eller förtidspension beviljas. Det senare kan ske när arbetsoförmåga eller nedläggning av arbetsförmågan (med minst hälften) bedöms som varaktig eller bestående för avsevärd tid (minst ett år). Förtidspensionen kan till beloppet understiga sjukpenningen. I praxis torde frågan om att utan ansökan från den försäkrade byta ut sjukpenning mot förtidspension (tillämpning av 16 kap. 1 § andra eller fjärde stycket AFL) inte tas upp förrän den försäkrade haft sjukpenning minst ett år.

På grund av bestämmelsen i 4 kap. 4 § AFL kan sjukpenning för utläggning komma att dras in utan att han får förtidspension, nämligen när han skulle ha fått sådan pension om han varit svensk medborgare. Av vad nyss sagts följer att sådan indragning i praxis inte torde förekomma förrän sjukpenning utgått i minst ett år.

Enligt 4 kap. 3 § AFL får sjukpenning inte utges för mer än sammanlagt 180 dagar (ca 26 veckor) för tid efter ingången av den månad, varunder försäkrad fyllt 67 år eller dessförinnan börjat åtnjuta ålderspension. På grund härav kan det inträffa att sjukpenning inte kommer att utgå under 52 veckor för sjukpenningförsäkrad ålderspensionär. Visserligen utgår ålderspension hela tiden men denna kan vara lägre än sjukpenningen. Temporärt undantag enligt artikel 33 synes därför erforderligt i denna del.

Artikel 26, som avser kontanta sjukförmåner, har beträffande läkarvård sin motsvarighet i artikel 16. Den svenska kommentaren till artikel 26 innehåller samma synpunkter som i fråga om artikel 16 och i förarbetena till artikel 26 har hänvisats till sistnämnda artikel.

Då enligt den svenska lagstiftningen om sjukförsäkring sjukpenning även under pågående sjukdom omedelbart definitivt upphör för personer som upphör att vara försäkrade för sjukpenning (3 kap. 1 § jämförd med 1 kap. 4 § första stycket och 5 § tredje stycket AFL), synes det tveksamt om de i artikel 26 uppställda kraven uppfylls av den svenska lagstiftningen. Möjlighet finns dock, som framgår av den nedan gjorda kommentaren till artikel 33, att göra temporärt undantag från konventionsbestämmelsen.

Artikel 27

I artikel 27 mom. 1 avsedd begravningshjälp förekommer inte inom de svenska allmänna socialförsäkringsgrenarna. Enligt mom. 2 behöver detta emellertid ej utgöra ratifikationshinder. Av de i mom. 2 angivna villkoren för underlåtenhet att tillämpa bestämmelserna i mom. 1 är villkoret enligt punkt a) uppfyllt för Sveriges del, sedan Sverige år 1969 ratificerat den av ILO år 1967 antagna konventionen nr 128 om invaliditets-, ålders- och efterlevandeförmåner. Vidare torde villkoret enligt punkt c) vara uppfyllt med hänsyn till att huvuddelen av den förvärvsarbetande befolkningen omfattas av kollektivavtal om grupplivförsäkring. Däremot torde, såsom framgår av den ovan lämnade kommentaren till artikel 22, det i artikel 27 mom. 2 punkt

b) angivna villkoret om en kompensationsgrad av minst 80 % för kontant sjukförmån inte till fullo uppfyllas av den svenska lagstiftningen i fråga om yrkesutbildade kroppsarbetare i högre lönelägen. Detta synes emellertid, såsom framgår av den nedan gjorda kommentaren till artikel 33, inte behöva utgöra hinder för ratifikation.

Art i k e l 3 2

Artikel 32 avser att garantera att utlänningar, som normalt är bosatta eller arbetar i ett land, inom landets gränser behandlas på samma sätt som landets egna medborgare.

Endast den som är bosatt här äger rätt till sjukpenning. I detta hänseende föreligger likställighet mellan utlänningar och svenska medborgare. Anmärkas kan dock att skillnader kan uppkomma därigenom att reglerna om vad som räknas som bosättning är olika för svenskar och utlänningar. Så är t. ex. fallet beträffande sjömän.

Rörande rätt till sjukvårdsersättning likställer den svenska lagstiftningen inte utlänningar och svenska medborgare som under bosättning i annat land arbetar i Sverige. Medan en utlandssvensk har rätt till sjukvårdsersättning i fall då vårdbehovet uppkommit under vistelse i Sverige vare sig han under denna vistelse arbetar eller ej (2 kap. 8 § AFL), har en i annat land bosatt utlänning som arbetar i Sverige, inte rätt till sådan ersättning (1 kap. 3 § lagen om allmän försäkring). De utlänningar, som är bosatta i annat land än Sverige men arbetar här, torde i praktiken endast vara sådana som bor i Danmark, Finland eller Norge och är sjukförsäkrade i dansk, finländsk eller norsk sjukförsäkring. Dessa utlänningar torde i enlighet med den nordiska konventionen om social trygghet och den nordiska sjukförsäkringsöverenskommelsen vara berättigade till sjukvårdsersättning från antingen den svenska sjukförsäkringen eller från bosättningslandets sjukförsäkring. Det torde knappast uppstå några fall då ifrågakommande utlänningar inte äger rätt till sjukvårdsersättning från något land. Med hänsyn härtill synes hinder för ratificering på denna punkt inte föreligga.

Art i k e l 3 3

Artikel 33, vartill ej funnits motsvarighet i tidigare konventionsförslag, medger möjlighet att på villkor som anges i mom. 1 punkterna a), b) och c) göra temporära undantag från särskilda konventionsbestämmelser i artiklarna 8—27.

Villkoren enligt punkt a) uppfylls för Sveriges del. Kvalitetsvillkoret enligt punkt b) torde också vara uppfyllt, och vidare uppgår de där avsedda totalkostnaderna för läkarvård och därmed jämförlig vård samt för sjukpenning till mer än 4 % av nationalinkomsten. Enligt punkt c) skall åtminstone två av däri under i), ii) och iii) angivna villkor vara uppfyllda.

Villkoret enligt i) innebärande att minst 85 % av den förvärvsarbetande befolkningen skall vara skyddad uppfylls av den svenska lagstiftningen. Likaså uppfyller den svenska lagstiftningen villkoret enligt iii) om tillhandahållande av kontanta sjukförmåner med en kompensationsgrad av minst 70 %. Förutsättning för tillämpning av artikel 33 föreligger alltså i fråga om de bestämmelser i artiklarna 16, 26 och 27, om vilkas förenlighet med den svenska lagstiftningen kan råda tveksamhet.

Riksförsäkringsverket drar av den gjorda genomgången den slutsatsen att något hinder för Sverige att ratificera konventionen inte torde föreligga, under förutsättning att undantag görs enligt vad förut sagts.

Vad härefter beträffar rekommendationen är den, framhåller verket, avsedd att dra upp riktlinjer för medlemsländernas fortsatta uppbyggnad av sina system för tillhandahållande av sjukvård, preventiv vård och kontanta sjukförmåner.

Riksförsäkringsverket har ej funnit anledning att närmare gå in på en bedömning av innehållet i rekommendationens olika punkter. Verket vill dock framhålla att önskemål som inte till fullo realiserats i Sverige förekommer i vart fall i punkterna 3, 7 och 8.

SAF har granskat konventionen från utgångspunkten huruvida Sverige utan ändring av nuvarande sjukvårds- och sjukförsäkringslagstiftning kan ratificera konventionen. Enligt föreningens mening föreligger inget hinder för ratificering under förutsättning att den i artikel 33 angivna möjligheten att göra temporärt undantag från konventionen för Sveriges del utnyttjas beträffande artiklarna 16 och 26 samt möjligen artikel 27. Föreningen hänvisar till vad riksförsäkringsverket anfört i dessa avseenden.

Beträffande rekommendationen, som antogs trots arbetsgivarernas nejroster, konstaterar föreningen i likhet med riksförsäkringsverket att i vart fall punkterna 3, 7 och 8 går utöver vad som uppfylls av svensk lagstiftning.

LO finner konventionen innebära en avsevärd förbättring av standarden vid jämförelse med tidigare antagna konventioner. I ett avseende ställer sig LO emellertid ytterst tveksam. Det gäller den nyinförda bestämmelsen i artikel 33, vilken möjliggör för industriellt välutvecklade medlemsländer att göra temporära undantag från särskilda konventionsbestämmelser i delarna II (läkarvård) och III (kontanta sjukförmåner). Bestämmelsen skall, såvitt LO förstått, bland annat kunna tillämpas i samband med tillfälliga ekonomiska svårigheter i ett industriellt välutvecklat land. LO anser dock inte att eventuellt nödvändiga krav på ekonomisk åtstramning inom ett land skall få sådan utformning att det går ut över arbetstagare som drabbats av sjukdom. LO finner därför denna bestämmelse vara principiellt felaktig.

LO tillstyrker att konventionen ratificeras.

Även TCO tillstyrker ratificering.

ILO-kommittén anför följande.

I fall då ett lands lagstiftning ålägger den vårdade att själv svara för viss del av kostnaden för sådan vård som avses i konventionen får enligt artikel 17 reglerna härför inte vara utformade på sådant sätt, att de lägger en alltför stor börda på den enskilde eller äventyrar det medicinska och sociala skyddets effektivitet. Detta villkor om skydd mot alltför höga vårdavgifter tillgodoses uppenbarligen genom det svenska sjukvårds- och sjukförsäkrings-systemet, enligt vilket viss vård är avgiftsfri och i övrigt den enskildes sjukvårdskostnad i allmänhet blir mycket låg, beroende delvis på sjukförsäkringens bidrag till sjukvårdshuvudmännen eller återbäring av viss del av den enskildes utgifter för vården. Detta gäller även tandvård för barn, som i stor utsträckning är avgiftsfri, liksom även mödratandvård, för vilken sjukförsäkringen ger återbäring. Vad däremot angår vuxentandvård tillhandahålls sådan visserligen inom folktandvårdssystemet mot subventionerade och därför relativt låga avgifter, men någon allmän nedsättning av vuxnas tandvårdskostnader genom återbäring från sjukförsäkringen förekommer inte. Detta har föranlett riksförsäkringsverket att anmäla tveksamhet beträffande frågan om det i artikel 17 uppställda kravet på billig vård uppfylls i fråga om vuxentandvården. Verket kommer dock till slutsatsen att ratifikationshinder ej kan sägas föreligga i denna del. Kommittén är av samma uppfattning och vill erinra om att konventionen i artikel 13 i fråga om ratificerande lands tillhandahållande av tandvård endast kräver att sådan vård lämnas i den utsträckning som landet självt föreskriver.

Enligt den svenska sjukförsäkringen, som i motsats till många andra motsvarande försäkringssystem knyter försäkringstillhörigheten till bosättning i landet, upphör rätten till sjukförsäkringsförmåner i princip definitivt för personer som flyttar till annat land för att bosätta sig där. Denna rätt återupplivas inte vid ett senare tillfälligt besök i Sverige, bortsett från att utlandssvenskar även då kommer i åtnjutande av sjukförsäkringens vårdförmåner när vårdbehovet uppkommit under vistelse i Sverige. Även med beaktande av bestämmelsen i konventionens artikel 28 mom. 1 punkt a), enligt vilken förmån får innehållas så länge vederbörande inte uppehåller sig på medlemslandets territorium, torde dessa den svenska lagstiftningens regler formellt ej fullt motsvara de i artiklarna 16 och 26 uppställda kraven på fortsatt rätt till vård resp. kontant sjukförmån under en begränsad tid för personer som upphör att tillhöra en skyddad personkrets medan de åtnjuter förmån av nämnda slag. Detta har uppmärksamats av bl. a. riksförsäkringsverket. Med anledning härav vill kommittén framhålla att konventionens syfte är att uppställa vissa minimikrav på ratificerande lands interna lagstiftning. De nu ifrågavarande bestämmelserna i artiklarna 16 och 26 torde därför i förening med vissa andra bestämmelser närmast vara avsedda att förhindra luckor i försäkringsskyddet i fall då inom ett land förekommer flera försäkringssystem avseende skilda persongrupper eller skilda territoriella områden. Däremot torde syftet inte vara att åstadkomma en inter-

nationell samordning av skilda länders olikartade system, vilken sistnämnda fråga behandlats i 1962 års konvention nr 118 om likabehandling i fråga om social trygghet. Det kan f. ö. tilläggas att de praktiska fall som skulle kunna tänkas komma i fråga torde avse nordiska medborgare. Beträffande dessa är dock de krav konventionen ställer uppfyllda genom nordiska överenskommelser. Mot bakgrunden av det sagda torde den svenska lagstiftningen i förevarande avseende inte kunna anses strida mot bestämmelserna i artiklarna 16 och 26.

Riksförsäkringsverket anmäler vidare tveksamhet rörande frågan om den svenska lagstiftningen beträffande rätt till sjukpenning för ålderspensionärer kan anses motsvara de krav som konventionen uppställer i artikel 26 jämförd med artikel 28 mom. 1 punkt h). Enligt den förra artikeln skall kontanta sjukförmåner i enlighet med vad som föreskrivs i den nationella lagstiftningen utges under minst 52 veckor för varje fall av arbetsoförmåga. Enligt artikel 28 mom. 1 punkt h) får kontant sjukförmån i den utsträckning, som kan vara föreskriven i den nationella lagstiftningen, innehållas så länge vederbörande uppbär en annan social trygghetsförmån med undantag av familjebidrag, dock endast under förutsättning att inte större del av den kontanta sjukförmånen innehålls än som motsvarar den andra förmånens belopp. Mot dessa bestämmelser i konventionen ställer verket stadgandet i 4 kap. 3 § lagen om allmän försäkring att sjukpenning inte får utgå för mer än sammanlagt 180 dagar, dvs. omkring 26 veckor, för tid efter ingången av den månad, varunder försäkrad fyllt 67 år eller dessförinnan börjat åtnjuta ålderspension i form av folkpension och/eller tilläggspension. Verkets tveksamhet är föranledd av att den ålderspension som utges, när rätten till sjukpenning upphör, i vissa fall kan vara lägre än sjukpenningen. Kommittén vill rörande denna fråga framhålla att den svenska tilläggspensioneringen befinner sig i ett övergångsskede samt att enligt gällande lagstiftning den totala ålderspensionen i tilläggspensioneringens fullfunktionsstadium generellt kommer att vara anpassad till sjukpenningens nivå på ett helt annat sätt än vad som varit och fortfarande är fallet under övergångsskedet. Vidare är att märka att en ålderspensionärs sjukpenning under 180 dagar utges utan någon som helst nedsättning av den samtidigt utgående ålderspensionen. Därtill kommer att den svenska lagstiftningen, även med bortseende från ålderspensionärer, mer än väl fyller de minimikrav i fråga om den skyddade personkretsen som uppställs i artikel 19. Mot denna bakgrund kan den svenska lagstiftningen inte heller i nu ifrågakvarande avseende anses strida mot bestämmelsen i artikel 26.

Bestämmelserna i artikel 27 om begravningshjälp behöver ej tillämpas av medlemsland som uppfyller i artikeln angivna villkor avseende pensionsstandard, standard i fråga om kontanta sjukförmånens storlek och omfattningen av frivilliga försäkringar som innefattar utbetalning av kontantbelopp vid dödsfall. Enligt riksförsäkringsverkets analys uppfylls dessa vill-

kor för Sveriges del, dock med viss tvekan vad angår kravet på att kontanta sjukförmåner enligt lagstiftningen skall utges med belopp som motsvarar minst 80 % av de skyddade personernas förvärvsinkomst. Den svenska lagstiftningen fyller detta krav såvitt avser sjukpenningens *genomsnittliga* kompensation för bortfallen förvärvsinkomst upp till inkomsttakiet, som är omkring 42 000 kr. Detta får enligt kommitténs tolkning anses vara tillfyllest. Kompensationsgraden är emellertid störst i lägre inkomstlägen och avtar successivt vid stigande inkomst.

Bestämmelsen i artikel 32, enligt vilken utlänningar, som normalt är bosatta eller arbetar i ett medlemsland, skall på landets territorium i fråga om rätt till vård och kontanta sjukförmåner vara tillförsäkrade samma behandling som landets egna medborgare, har kommenterats av riksförsäkringsverket och socialstyrelsen under framhållande av vissa obetydliga skillnader i rätten till vårdförmåner för utlänningar som vistas i Sverige utan att vara bosatta här och i Sverige bosatta personer. Kommittén vill i detta avseende erinra om att den personkrets som enligt artikel 10 skall skyddas med avseende på rätten till vårdförmåner kan bestämmas enligt tre alternativ. Av dessa uppfyller Sverige kraven för det i punkt c) angivna alternativet, vilket anknyter personkretsbestämningen till de skyddade personernas bosättning i landet. Då i Sverige bosatta utlänningars skydd i nu ifrågakavande avseende överensstämmer med det som lämnas i landet bosatta svenska medborgare, kan den svenska lagstiftningen inte anses strida mot bestämmelsen i artikel 32.

Enligt artikel 33 kan ett ratificerande land, som i det hela tillhandahåller bättre förmåner än konventionen kräver, på vissa villkor och efter samråd med de mest representativa arbetsgivar- och arbetstagarorganisationerna göra temporära undantag från särskilda bestämmelser i delarna II och III, omfattande artiklarna 8—27. Landsorganisationen i Sverige, som kritiserar att bestämmelserna i artikel 33 medtagits i konventionen, tillstyrker att konventionen ratificeras av Sverige. Övriga remissinstanser som yttrat sig i frågan finner att inga formella hinder för ratifikation föreligger för Sveriges del men anser det mer eller mindre tveksamt om inte förutsättning härför är att möjligheten till temporära undantag enligt artikel 33 utnyttjas. Som möjliga hinder för att Sverige ratificerar konventionen utan att göra temporära undantag har angivits bestämmelser i artiklarna 16, 17, 26, 27 och 32. Den ovan verkställda genomgången torde dock ge vid handen att artikel 33 enligt ILO-kommitténs åsikt inte behöver utnyttjas i ifrågakavande avseenden såvitt angår de fyra förstnämnda artiklarna samt att den svenska lagstiftningen inte heller strider mot bestämmelsen i artikel 32, beträffande vilken artikel 33 inte tillåter undantag.

Med åberopande av vad som nu anförts och i övrigt av vad riksförsäkringsverket uttalat i sitt yttrande tillstyrker kommittén att Sverige ratificerar 1969 års konvention (nr 130) om läkarvård och kontanta sjukförmåner.

I fråga om 1969 års rekommendation (nr 134) i samma ämne föreslår

kommittén, med åberopande av riksförsäkringsverkets yttrande, att rekommendationen, i de delar den inte redan tillgodosetts i svensk lagstiftning, beaktas i det svenska lagstiftningsarbetet på området för social trygghet, om och i den mån så befinns möjligt och lämpligt.

Departementschefen

Vid Internationella arbetskonferensens femtiotredje sammanträde, år 1969, antogs dels en konvention och en rekommendation om yrkesinspektion inom jordbruket dels en konvention och en rekommendation om läkarvård och kontanta sjukförmåner.

Vad först beträffar *konventionen (nr 129) om yrkesinspektion inom jordbruket* vill jag erinra om att ILO redan år 1947 antagit en konvention (nr 81) och en rekommendation (nr 81) om arbetsinspektion inom industri och handel. Det har ifrågasatts om inte dessa instrument skulle kunna utvidgas till att omfatta även jordbruket, men förhållandena inom jordbruket har ansetts vara av så speciell natur att det framstått såsom erforderligt att utarbeta särskilda dokument för denna näringsgren. Sverige har ratificerat 1947 års konvention, på vilken den nu aktuella konventionen nr 129 till stor del bygger. Tillsynen av jordbruk i sistnämnda konventions mening utgör i Sverige en del av den tillsyn som utövas av allmänna yrkesinspektionen och skogsyrkesinspektionen. Vad som omfattas av konventionen nr 81 har alltså här i landet tillämpning även på jordbruket.

Av remissyttrandena framgår att något hinder för svensk ratifikation av konventionen nr 129 inte föreligger. Samtliga remissinstanser har också tillstyrkt ratificering. Med hänsyn härtill förordar jag att Sverige ansluter sig till konventionen.

När det gäller *rekommendationen (nr 133) i samma ämne* ansluter jag mig till ILO-kommitténs förslag att rekommendationen, i de delar den inte redan tillgodosetts i svensk lagstiftning, beaktas i det fortsatta lagstiftningsarbetet på arbetarskyddets område, om och i den mån så befinns möjligt och lämpligt.

Konventionen (nr 130) om läkarvård och kontanta sjukförmåner utgör sista ledet i ILO:s arbete på att få fram nya konventioner på socialförsäkringens område i stället för de äldre konventioner som härrör från mellankrigstiden och som framstått som föråldrade med hänsyn till den utveckling som ägt rum. Tidigare har som resultat av detta arbete tillkommit konventionen (nr 121) om förmåner vid yrkesskada och konventionen (nr 128) om invaliditets-, ålders- och efterlevandeförmåner. Båda dessa konventioner har tillträtts av Sverige.

Konventionen om läkarvård och kontanta sjukförmåner är så konstruerad, att ett medlemsland genom att ratificera densamma ikläder sig skyldighet att garantera ett visst lagfäst minimiskydd avseende *dels* läkarvård och därmed jämförlig vård både vid sjukdom och — på de villkor som landet självt bestämmer — i sjukdomsförebyggande syfte, *dels* rätt till kontantför-

måner vid av sjukdom föranledd arbetsoförmåga som medför inkomstbortfall.

Riksförsäkringsverket har gått igenom konventionens bestämmelser och därvid särskilt beaktat sådana artiklar som är av intresse ur ratifikations-synpunkt. Verket drar av den gjorda genomgången den slutsatsen att något hinder inte föreligger för Sverige att ratificera konventionen, under förutsättning att Sverige i fråga om vissa artiklar utnyttjar den möjlighet till undantag som erbjuds i konventionens artikel 33. Enligt denna artikel får ratificerande land, som totalt för läkarvård och kontanta sjukförmåner anslår minst 4 % av landets nationalinkomst och uppfyller vissa villkor om högre standard och ett vidare skydd än konventionen kräver, göra temporära undantag från vissa särskilda bestämmelser i konventionen. Därvid förutsätts att de grundläggande rättigheter som den avser att garantera inte därigenom väsentligen minskas eller försämrats.

ILO-kommittén har funnit, att Sverige kan ratificera konventionen utan anlitan- de av undantagsmöjligheten i artikel 33 och har i likhet med alla övriga remissinstanser tillstyrkt ratifikation. Beträffande motiveringen för kommitténs ståndpunktstagande får jag hänvisa till kommitténs yttrande.

Jag delar ILO-kommitténs uppfattning och förordar att Sverige ansluter sig till konvention (nr 130) om läkarvård och kontanta sjukförmåner. Det är med tillfredsställelse jag konstaterar att Sverige i och med att så sker har tillträtt samtliga de stora konventioner om social trygghet som har framkommit som ett resultat av strävandena inom ILO under 1960-talet att skapa ett nytt och förbättrat system av sociala trygghetskonventioner.

I fråga om *rekommendationen (nr 134) i samma ämne* föreslår jag — i likhet med ILO-kommittén — att rekommendationen, i de delar den inte redan tillgodosetts i svensk lagstiftning, beaktas i det svenska lagstiftningsarbetet på området för social trygghet, om och i den mån så befinns möjligt och lämpligt.

Under åberopande av det anförda hemställer jag, att Kungl. Maj:t genom proposition till 1970 års riksdag

dels föreslår riksdagen att godkänna att Sverige ansluter sig till konventionen (nr 129) om yrkesinspektion inom jordbruket samt (nr 130) om läkarvård och kontanta sjukförmåner,

dels ock anhåller om riksdagens yttrande över vad jag i övrigt anført om de vid Internationella arbetskonferensens femtiotredje sammanträde antagna internationella instrumenten.

Med bifall till vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt förordnar Hans Maj:t Konungen att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:
Britta Gyllensten

Bilaga 1

(Översättning)

Convention (No. 129) concerning
Labour Inspection in Agriculture

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Fifty-third Session on 4 June 1969, and

Noting the terms of existing international labour Conventions concerning labour inspection, such as the Labour Inspection Convention, 1947, which applies to industry and commerce, and the Plantations Convention, 1958, which covers a limited category of agricultural undertakings, and

Considering that international standards providing for labour inspection in agriculture generally are desirable, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to labour inspection in agriculture, which is the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention,

adopts this twenty-fifth day of June of the year one thousand nine hundred and sixty-nine the following Convention, which may be cited as the Labour Inspection (Agriculture) Convention, 1969:

Article 1

1. In this Convention the term "agricultural undertaking" means undertakings and parts of undertakings engaged in cultivation, animal husbandry including livestock production and care, forestry, horticultural

Konvention (nr 129) om yrkesinspektion inom jordbruket

Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens,

som av styrelsen för Internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 4 juni 1969 till sitt femtiotredje sammanträde, och

som beaktat bestämmelserna i existerande internationella arbetskonventioner om yrkesinspektion, såsom 1947 års konvention om arbetsinspektion, som äger tillämpning på industri och handel, och 1958 års konvention om plantager, som omfattar en begränsad kategori av jordbruksföretag och,

som anser att det allmänt föreligger behov av internationella normer för yrkesinspektion inom jordbruket, och

som beslutat antaga vissa förslag om yrkesinspektion inom jordbruket, vilken fråga utgör den fjärde punkten på sammanträdet dagordning, och

som beslutat att dessa förslag skall taga form av en internationell konvention,

antager denna den tjugofemte dagen i juni månad år nittonhundrasextio följande konvention, som kan benämnas 1969 års konvention om yrkesinspektion (jordbruk).

Artikel 1

1. I denna konvention förstås med uttrycket »jordbruksföretag» sådana företag och delar av företag, i vilka företagaren bedriver odling, djurskötsel med djuruppfödning, skogsbruk, trädgårdsodling och den första

ture, the primary processing of agricultural products by the operator of the holding or any other form of agricultural activity.

2. Where necessary, the competent authority shall, after consultation with the most representative organisations of employers and workers concerned, where such exist, define the line which separates agriculture from industry and commerce in such a manner as not to exclude any agricultural undertaking from the national system of labour inspection.

3. In any case in which it is doubtful whether an undertaking or part of an undertaking is one to which this Convention applies, the question shall be settled by the competent authority.

Article 2

In this Convention the term "legal provisions" includes, in addition to laws and regulations, arbitration awards and collective agreements upon which the force of law is conferred and which are enforceable by labour inspectors.

Article 3

Each Member of the International Labour Organisation for which this Convention is in force shall maintain a system of labour inspection in agriculture.

Article 4

The system of labour inspection in agriculture shall apply to agricultural undertakings in which work employees or apprentices, however they may be remunerated and whatever the type, form or duration of their contract.

Article 5

1. Any Member ratifying this Convention may, in a declaration ac-

förädlingen av jordbruksprodukter ävensom varje annan form av jordbruksverksamhet.

2. Om så är nödvändigt, skall vederbörande myndighet efter samråd med de mest representativa av berörda arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer, där sådana finns, fastställa den gräns, som skiljer jordbruk från industri och handel, på sådant sätt att inte något jordbruksföretag uteslutes från det nationella systemet för yrkesinspektion.

3. I sådana fall då det är tveksamt huruvida ett visst företag eller del av företag omfattas av denna konvention skall frågan avgöras av vederbörande myndighet.

Artikel 2

I denna konvention innefattar uttrycket »författningsbestämmelser», förutom lagar och förordningar, skiljedomsutslag och kollektivavtal som upphöjts till lag och vilkas efterlevnad yrkesinspektör har att övervaka.

Artikel 3

Varje medlem av Internationella arbetsorganisationen, för vilken denna konvention är i kraft, skall upprätthålla ett system för yrkesinspektion inom jordbruket.

Artikel 4

Systemet för yrkesinspektion inom jordbruket skall tillämpas på jordbruksföretag, vari arbetstagare eller lärlingar sysselsättes, oavsett formen för ersättningen samt oavsett anställningsavtalets art, utformning eller varaktighet.

Artikel 5

1. Varje medlem, som ratificerar denna konvention, kan genom en till

companying its ratification, undertake also to cover by labour inspection in agriculture one or more of the following categories of persons working in agricultural undertakings:

(a) tenants who do not engage outside help, sharecroppers and similar categories of agricultural workers;

(b) persons participating in a collective economic enterprise, such as members of a co-operative;

(c) members of the family of the operator of the undertaking, as defined by national laws or regulations.

2. Any Member which has ratified this Convention may subsequently communicate to the Director-General of the International Labour Office a declaration undertaking to cover one or more of the categories of persons referred to in the preceding paragraph which are not already covered in virtue of a previous declaration.

3. Each Member which has ratified this Convention shall indicate in its reports under article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation to what extent effect has been given or is proposed to be given to the provisions of the Convention in respect of such of the categories of persons referred to in paragraph 1 of this Article as are not covered in virtue of a declaration.

Article 6

1. The functions of the system of labour inspection in agriculture shall be—

(a) to secure the enforcement of the legal provisions relating to conditions of work and the protection of workers while engaged in their work, such as provisions relating to hours, wages, weekly rest and holidays, safety, health and welfare, the employment of women, children and young persons, and other connected mat-

ratifikationsinstrumentet fogad förklaring förbinda sig att låta yrkesinspektion inom jordbruket omfatta jämväl en eller flera av nedannämnda kategorier av personer, som arbetar i jordbruksföretag:

a) arrendatorer, som inte anlitar arbetskraft utifrån, natura-arrendatorer och liknande grupper av arbetstagare inom jordbruket;

b) personer som ingår i ett kollektivt ekonomiskt företag, t. ex. medlemmar i ett kooperativt företag;

c) medlemmar av företagarens familj så som denna definieras i den nationella lagstiftningen.

2. Medlem som har ratificerat denna konvention kan sedermera tillstålla Internationella arbetsbyråns generaldirektör en förklaring, vari medlemmen förbinder sig att tilllämpa konventionen på en eller flera av de kategorier av personer som avses i föregående mom. och som inte redan angetts i en tidigare förklaring.

3. Varje medlem som ratificerat denna konvention skall i sina rapporter enligt artikel 22 av Internationella arbetsorganisationens stadga ange i vilken utsträckning konventionens bestämmelser vunnit tillämpning eller avses vinna tillämpning i fråga om sådana kategorier av personer, som nämnes i mom. 1 av denna artikel och som inte redan omfattas av en förklaring.

Artikel 6

1. Yrkesinspektionen inom jordbruket åligger:

a) att trygga tillämpningen av författningsbestämmelser om arbetsförhållanden och skydd för arbetstagare under arbetet såsom föreskrifter om arbetstid, löner, veckovila och semester, arbetarskydd, hälsa och välfärd, kvinnors, barns och minderårigas användande i arbete samt andra därmed sammanhängande frågor, i den

ters, in so far as such provisions are enforceable by labour inspectors;

(b) to supply technical information and advice to employers and workers concerning the most effective means of complying with the legal provisions;

(c) to bring to the notice of the competent authority defects or abuses not specifically covered by existing legal provisions and to submit to it proposals on the improvement of laws and regulations.

2. National laws or regulations may give labour inspectors in agriculture advisory or enforcement functions regarding legal provisions relating to conditions of life of workers and their families.

3. Any further duties which may be entrusted to labour inspectors in agriculture shall not be such as to interfere with the effective discharge of their primary duties or to prejudice in any way the authority and impartiality which are necessary to inspectors in their relations with employers and workers.

Article 7

1. So far as is compatible with the administrative practice of the Member, labour inspection in agriculture shall be placed under the supervision and control of a central body.

2. In the case of a federal State, the term "central body" may mean either one at federal level or one at the level of a federated unit.

3. Labour inspection in agriculture might be carried out for example—

(a) by a single labour inspection department responsible for all sectors of economic activity;

(b) by a single labour inspection department, which would arrange for

mån det ankommer på yrkesinspektör att tillse att dessa bestämmelser iakttages;

b) att lämna arbetsgivare och arbetstagare tekniska råd och anvisningar om lämpligaste sätt att uppfylla författningsbestämmelser;

c) att fästa vederbörande myndighets uppmärksamhet på brister och missförhållanden, som inte särskilt regleras i gällande författningsbestämmelser och att avge förslag till förbättrad lagstiftning.

2. Den nationella lagstiftningen kan ge yrkesinspektör inom jordbruket rådgivande eller verkställande befogenheter när det gäller författningsbestämmelser om arbetstagares och deras familjers levnadsförhållanden.

3. Andra uppgifter som eventuellt kan anförtros yrkesinspektör inom jordbruket får inte vara av sådan natur att de lägger hinder i vägen för ett effektivt fullgörande av hans huvudsakliga åligganden eller på minsta sätt menligt inverkar på det anseende och den opartiskhet, som måste krävas av en inspektör i hans förhållande till arbetsgivare och arbetstagare.

Artikel 7

1. I den mån det är förenligt med medlems administrativa praxis, skall yrkesinspektion inom jordbruket vara underställd ett centralt organs tillsyn och övervakning.

2. I fråga om förbundsstat får uttrycket »centralt organ» avse sådan myndighet på förbundsstats- eller på delstatsnivå.

3. Yrkesinspektion inom jordbruket kan utövas av till exempel

a) ett enda yrkesinspektionsorgan, som är ansvarigt för alla områden av ekonomisk verksamhet;

b) ett enda yrkesinspektionsorgan, innefattande en intern funktionell

internal functional specialisation through the appropriate training of inspectors called upon to exercise their functions in agriculture;

(c) by a single labour inspection department, which would arrange for internal institutional specialisation by creating a technically qualified service, the officers of which would perform their functions in agriculture; or

(d) by a specialised agricultural inspection service, the activity of which would be supervised by a central body vested with the same prerogatives in respect of labour inspection in other fields, such as industry, transport and commerce.

specialisering, som uppnås genom lämplig utbildning av inspektörer med uppgift att fullgöra sina funktioner inom jordbruket;

c) ett enda yrkesinspektionsorgan, innefattande en intern institutionell specialisering, som uppnås genom att man inrättar en tekniskt kvalificerad avdelning, vars tjänstemän skulle ha till uppgift att utöva sina funktioner inom jordbruket;

d) en särskild inspektion med uppgift att utöva sina funktioner inom jordbruket men vars verksamhet övervakas av ett centralt organ utrustat med samma befogenheter med avseende på yrkesinspektion inom andra områden, såsom industri, transport och handel.

Article 8

1. The labour inspection staff in agriculture shall be composed of public officials whose status and conditions of service are such that they are assured of stability of employment and are independent of changes of government and of improper external influences.

2. So far as is compatible with national laws or regulations or with national practice, Members may include in their system of labour inspection in agriculture officials or representatives of occupational organisations, whose activities would supplement those of the public inspection staff; the persons concerned shall be assured of stability of tenure and be independent of improper external influences.

Article 9

1. Subject to any conditions for recruitment to the public service which may be prescribed by national laws or regulations, labour inspectors in agriculture shall be recruited

Artikel 8

1. Personalen inom yrkesinspektionen i jordbruket skall utgöras av offentliga tjänstemän, vilkas ställning och tjänstgöringsvillkor skall vara sådana att de är tillförsäkrade stadigvarande anställning och är oberoende av regeringsskiften samt av obehörig påverkan utifrån.

2. I den mån det är förenligt med nationell lagstiftning eller sedvänja kan medlem med sitt system för yrkesinspektion inom jordbruket införliva tjänstemän i eller representanter för fackliga organisationer, vilkas insatser skulle utgöra ett komplement till de offentligt anställda; nämnda tjänstemän eller representanter skall tillförsäkras stabila tjänstgöringsförhållanden och frihet från obehörig påverkan utifrån.

Artikel 9

1. Med förbehåll för de villkor som i nationell lagstiftning kan finnas föreskrivna för rekrytering till allmän tjänst skall yrkesinspektörer inom jordbruket utses med hänsyn

with sole regard to their qualifications for the performance of their duties.

2. The means of ascertaining such qualifications shall be determined by the competent authority.

3. Labour inspectors in agriculture shall be adequately trained for the performance of their duties and measures shall be taken to give them appropriate further training in the course of their employment.

Article 10

Both men and women shall be eligible for appointment to the labour inspection staff in agriculture; where necessary, special duties may be assigned to men and women inspectors.

Article 11

Each Member shall take the necessary measures to ensure that duly qualified technical experts and specialists, who might help to solve problems demanding technical knowledge, are associated in the work of labour inspection in agriculture in such manner as may be deemed most appropriate under national conditions.

Article 12

1. The competent authority shall make appropriate arrangements to promote effective co-operation between the inspection services in agriculture and government services and public or approved institutions which may be engaged in similar activities.

2. Where necessary, the competent authority may either entrust certain inspection functions at the regional or local level on an auxiliary basis to appropriate government services or public institutions or associate

uteslutande till sina kvalifikationer för uppgifternas fullgörande.

2. Sådana kvalifikationer skall styrkas på det sätt som vederbörande myndighet bestämmer.

3. Yrkesinspektörerna inom jordbruket skall erhålla lämplig utbildning för fullgörandet av sina uppgifter, och åtgärder skall vidtagas för att ge dem en ändamålsenlig vidareutbildning under anställningstiden.

Artikel 10

Såväl män som kvinnor skall kunna utses till yrkesinspektörer inom jordbruket; om så är nödvändigt kan särskilda uppgifter tilldelas manliga och kvinnliga inspektörer.

Artikel 11

Medlem skall vidtaga erforderliga åtgärder för att vederbörligen kvalificerade tekniska experter och specialister som kan bidra till lösningen av problem som kräver tekniska kunskaper samverkar med yrkesinspektion inom jordbruket på sätt som bedömes lämpligast med hänsyn till nationella förhållanden.

Artikel 12

1. Vederbörande myndighet skall vidtaga lämpliga åtgärder för att främja ett effektivt samarbete mellan inspektionsorganen för jordbruk samt de statliga organ och offentliga eller erkända institutioner som eventuellt kan bedriva motsvarande verksamhet.

2. Där så är erforderligt kan vederbörande myndighet antingen anförtro vissa biträdande inspektionsuppgifter på det regionala eller lokala planet åt lämpliga statliga organ eller

these services or institutions with the exercise of the functions in question, on condition that this does not prejudice the application of the principles of this Convention.

Article 13

The competent authority shall make appropriate arrangements to promote collaboration between officials of the labour inspectorate in agriculture and employers and workers, or their organisations where such exist.

Article 14

Arrangements shall be made to ensure that the number of labour inspectors in agriculture is sufficient to secure the effective discharge of the duties of the inspectorate and is determined with due regard for—

(a) the importance of the duties which inspectors have to perform, in particular—

(i) the number, nature, size and situation of the agricultural undertakings liable to inspection;

(ii) the number and classes of persons working in such undertakings; and

(iii) the number and complexity of the legal provisions to be enforced;

(b) the material means placed at the disposal of the inspectors; and

(c) the practical conditions under which visits of inspection must be carried out in order to be effective.

Article 15

1. The competent authority shall make the necessary arrangements to furnish labour inspectors in agriculture with—

(a) local offices so located as to take account of the geographical sit-

också låta dessa organ eller institutioner självständigt utöva uppgifterna i fråga, under förutsättning att detta inte strider mot denna konventions principer.

Artikel 13

Vederbörande myndighet skall vidtaga lämpliga åtgärder för att främja samarbete mellan tjänstemän i yrkesinspektionen inom jordbruket samt arbetsgivare och arbetstagare eller deras organisationer, där sådana finns.

Artikel 14

Åtgärder skall vidtagas för att garantera att yrkesinspektörer inom jordbruket anställs i tillräckligt antal för att medge ett effektivt fullgörande av inspektionens uppgifter och bestämmas med tillbörligt beaktande av

a) vikten av inspektörernas arbetsuppgifter, särskilt

i) antal, art, storlek och belägenhet av de jordbruksföretag, som är underkastade tillsyn;

ii) antalet i dessa företag samsatta arbetstagare samt deras fördelning på olika kategorier; samt

iii) antal och beskaffenhet av de författningsbestämmelser som skall tillämpas;

b) de hjälpmedel som inspektörerna har till sitt förfogande, och

c) de praktiska betingelserna för inspektionsbesökens effektiva utövande.

Artikel 15

1. Vederbörande myndighet skall vidtaga erforderliga åtgärder för att förse yrkesinspektörer inom jordbruket med

a) lokala kontor förlagda med beaktande av jordbruksföretagens geo-

uation of the agricultural undertakings and of the means of communication, suitably equipped in accordance with the requirements of the service, and, in so far as possible, accessible to the persons concerned;

(b) the transport facilities necessary for the performance of their duties in cases where suitable public facilities do not exist.

2. The competent authority shall make the necessary arrangements to reimburse to labour inspectors in agriculture any travelling and incidental expenses which may be necessary for the performance of their duties.

Article 16

1. Labour inspectors in agriculture provided with proper credentials shall be empowered—

(a) to enter freely and without previous notice at any hour of the day or night any workplace liable to inspection;

(b) to enter by day any premises which they may have reasonable cause to believe to be liable to inspection;

(c) to carry out any examination, test or inquiry which they may consider necessary in order to satisfy themselves that the legal provisions are being strictly observed, and in particular—

(i) to interview, alone or in the presence of witnesses, the employer, the staff of the undertaking or any other person in the undertaking on any matters concerning the application of the legal provisions;

(ii) to require, in such manner as national laws or regulations may prescribe, the production of any books, registers or other documents the keeping of which is prescribed by national laws or regulations relating to conditions of life and work, in order to see that they are in conformity with the legal provisions, and to

grafiska spridning samt tillgängliga kommunikationsmedel, ändamålsenligt utrustade för att fylla tjänstens krav och, så långt möjligt, tillgängliga för alla berörda personer;

b) för tjänstens fullgörande erforderliga transportmedel, om allmänna färdmedel inte står till buds.

2. Vederbörande myndighet skall vidtaga erforderliga åtgärder för att bereda yrkesinspektörerna inom jordbruket ersättning för resekostnader och andra för tjänstens fullgörande nödiga utgifter.

Artikel 16

1. Yrkesinspektör inom jordbruket som är utrustad med vederbörlig fullmakt skall ha rätt

a) att fritt och utan föregående anmälan vid varje tid på dygnet äga tillträde till varje arbetsställe, som är underkastat tillsyn;

b) att under dagen äga tillträde till varje lokal som han har skälig anledning antaga vara underkastad tillsyn;

c) att genomföra varje undersökning, provning eller utredning, som han bedömer vara erforderlig för att förvissa sig om att författningsbestämmelserna noga följes, särskilt —

i) att ensam eller i vittnens närvaro utfråga arbetsgivaren, företagets personal eller övriga personer inom företaget om alla förhållanden, som berör tillämpningen av författningsbestämmelserna;

ii) att, på sätt som den nationella lagstiftningen kan föreskriva, påkalla företeende av alla böcker, register och övriga handlingar, som skall föras enligt gällande lagstiftning om levnads- och arbetsförhållanden för att kontrollera att de är i författningsenligt skick samt kopiera eller göra utdrag ur dem;

copy such documents or make extracts from them;

(iii) to take or remove for purposes of analysis samples of products, materials and substances used or handled, subject to the employer or his representative being notified of any products, materials or substances taken or removed for such purposes.

2. Labour inspectors shall not enter the private home of the operator of the undertaking in pursuance of subparagraph (a) or (b) of paragraph 1 of this Article except with the consent of the operator or with a special authorisation issued by the competent authority.

3. On the occasion of an inspection visit, inspectors shall notify the employer or his representative, and the workers or their representatives, of their presence, unless they consider that such a notification may be prejudicial to the performance of their duties.

Article 17

The labour inspection services in agriculture shall be associated, in such cases and in such manner as may be determined by the competent authority, in the preventive control of new plant, new materials or substances and new methods of handling or processing products which appear likely to constitute a threat to health or safety.

Article 18

1. Labour inspectors in agriculture shall be empowered to take steps with a view to remedying defects observed in plant, layout or working methods in agricultural undertakings, including the use of dangerous materials or substances, which they may have reasonable cause to believe constitute a threat to health or safety.

3 — *Bihang till riksdagens protokoll 1970. 1 saml. Nr 21*

iii) att för analys taga eller bortföra prov av produkter, material och ämnen, som användes eller hanteras, under förutsättning att arbetsgivaren eller hans representant underrättas om att produkter, material eller ämnen tagits eller bortförts för nämnda ändamål.

2. Yrkesinspektör får inte med åberopande av mom. 1 a) och b) i denna artikel söka bereda sig tillträde till företagarens hem, om det inte sker med dennes samtycke eller med speciellt tillstånd av vederbörande myndighet.

3. Vid inspektionsbesök skall inspektören om besöket underrätta arbetsgivaren eller hans representant samt arbetstagarna eller deras representanter, såvida inspektören inte finner att sådan anmälan skulle vara till förfång för ett effektivt fullgörande av inspektionen.

Artikel 17

Yrkesinspektionen inom jordbruket skall i de fall och på det sätt, som vederbörande myndighet föreskriver, anlitas för den förebyggande granskningen av nya anläggningar, nya material eller ämnen samt nya metoder för behandling eller framställning av produkter, som kan misstänkas innebära risk för hälsa eller säkerhet.

Artikel 18

1. Yrkesinspektör inom jordbruket skall ha rätt att vidtaga åtgärder i syfte att avhjälpa iakttagna brister i jordbruksföretags anläggning, planering eller arbetsmetoder, däri inbegripet användning av farliga material eller ämnen, som han kan ha skäligen anledning antaga utgöra fara för hälsa eller säkerhet.

2. In order to enable inspectors to take such steps they shall be empowered, subject to any right of appeal to a legal or administrative authority which may be provided by law, to make or have made orders requiring—

(a) such alterations to the installation, plant, premises, tools, equipment or machines, to be carried out within a specified time limit, as may be necessary to secure compliance with the legal provisions relating to health or safety; or

(b) measures with immediate executory force, which can go as far as halting the work, in the event of imminent danger to health or safety.

3. Where the procedure described in paragraph 2 is not compatible with the administrative or judicial practice of the Member, inspectors shall have the right to apply to the competent authority for the issue of orders or for the initiation of measures with immediate executory force.

4. The defects noted by the inspector when visiting an undertaking and the orders he is making or having made in pursuance of paragraph 2 or for which he intends to apply in pursuance of paragraph 3 shall be immediately made known to the employer and the representatives of the workers.

Artikel 19

1. The labour inspectorate in agriculture shall be notified of occupational accidents and cases of occupational disease occurring in the agricultural sector in such cases and in such manner as may be prescribed by national laws or regulations.

2. As far as possible, inspectors shall be associated with any inquiry on the spot into the causes of the

2. För att inspektör skall kunna vidtaga sådana åtgärder skall han, med förbehåll för den rätt till prövning av domstol eller administrativ myndighet som kan vara föreskriven i den nationella lagstiftningen, äga meddela eller låta meddela förelägganden med krav på

a) att inom viss angiven tid sådana förändringar skall ha vidtagits beträffande installationer, anläggningar, lokaler, verktyg, utrustning eller maskiner som bedömes erforderliga för att garantera att författningsbestämmelserna om hälsa eller säkerhet iakttages; eller

b) att åtgärder, som t. o. m. kan vara av så vittgående art att arbetet stoppas, skall med omedelbar verkan vidtagas i händelse av överhängande fara för hälsa eller säkerhet.

3. Om i mom. 2 angivna åtgärder inte är förenliga med medlemmens administrativa eller rättsliga praxis, skall inspektören ha befogenhet att hos vederbörande myndighet ansöka om förelägganden eller andra åtgärder med omedelbar verkan.

4. De brister som inspektören iakttagit vid inspektion av ett företag och de åtgärder han vidtager eller har vidtagit enligt mom. 2 eller som han ämnar ansöka om enligt mom. 3 skall omedelbart bringas till arbetsgivarens och arbetstagarnas representanters kännedom.

Artikel 19

1. Till yrkesinspektionen inom jordbruket skall, i enlighet med vad den nationella lagstiftningen därom föreskriver, anmälas olycksfall i arbetet och fall av yrkessjukdom som inträffar inom jordbrukssektorn.

2. Om möjligt skall inspektör deltaga i utredning på platsen om orsakerna till svårare yrkesskador, sär-

most serious occupational accidents or occupational diseases, particularly of those which affect a number of workers or have fatal consequences.

skilt när det gäller skador som drabbat flera arbetstagare eller skador med dödlig utgång.

Article 20

Subject to such exceptions as may be made by national laws or regulations, labour inspectors in agriculture—

(a) shall be prohibited from having any direct or indirect interest in the undertakings under their supervision;

(b) shall be bound on pain of appropriate penalties or disciplinary measures not to reveal, even after leaving the service, any manufacturing or commercial secrets or working processes which may come to their knowledge in the course of their duties; and

(c) shall treat as absolutely confidential the source of any complaint bringing to their notice a defect, a danger in working processes or a breach of legal provisions and shall give no intimation to the employer or his representative that a visit of inspection was made in consequence of the receipt of such a complaint.

Article 21

Agricultural undertakings shall be inspected as often and as thoroughly as is necessary to ensure the effective application of the relevant legal provisions.

Article 22

1. Persons who violate or neglect to observe legal provisions enforceable by labour inspectors in agriculture shall be liable to prompt legal or administrative proceedings without previous warning: Provided that exceptions may be made by national laws or regulations in respect of ca-

Artikel 20

Med förbehåll för undantag som kan förekomma i nationell lagstiftning skall yrkesinspektör inom jordbruket

a) vara förbjuden att direkt eller indirekt ha del i företag, som står under hans tillsyn;

b) vid äventyr av laga ansvar eller disciplinär påföljd vara förpliktad att inte ens sedan han lämnat tjänsten röja yrkes- eller handelshemligheter eller arbetsmetoder, om vilka han kan ha erhållit kännedom under tjänsteutövningen; och

c) som strängt förtrolig behandla varje anmälan om fel, med arbetsmetoderna förenade risker eller brott mot författningsbestämmelser och inte meddela arbetsgivaren eller hans ställföreträdare, att ett inspektionsbesök föranletts av sådan anmälan.

Artikel 21

Jordbruksföretag skall inspekteras så ofta och så ingående som erfordras för att säkerställa en effektiv efterlevnad av tillämpliga författningsbestämmelser.

Artikel 22

1. Mot den som överträder eller åsidosätter författningsbestämmelser, vilkas efterföljd det åligger yrkesinspektör inom jordbruket att övervaka, skall omedelbart laga åtgärder utan föregående erinran kunna vidtagas. I den nationella lagstiftningen kan emellertid undantag gö-

ses in which previous notice to carry out remedial or preventive measures is to be given.

2. It shall be left to the discretion of labour inspectors to give warning and advice instead of instituting or recommending proceedings.

Article 23

If labour inspectors in agriculture are not themselves authorised to institute proceedings, they shall be empowered to refer reports of infringements of the legal provisions directly to an authority competent to institute such proceedings.

Article 24

Adequate penalties for violations of the legal provisions enforceable by labour inspectors in agriculture and for obstructing labour inspectors in the performance of their duties shall be provided for by national laws or regulations and effectively enforced.

Article 25

1. Labour inspectors or local inspection offices, as the case may be, shall be required to submit to the central inspection authority periodical reports on the results of their activities in agriculture.

2. These reports shall be drawn up in such manner and deal with such subjects as may from time to time be prescribed by the central inspection authority; they shall be submitted at least as frequently as may be prescribed by that authority and in any case not less frequently than once a year.

Article 26

1. The central inspection authority shall publish an annual report on

ras i fråga om sådana fall, i vilka i första hand anmaning att utföra förbättringar eller vidtagna förebyggande åtgärder skall utfärdas.

2. Det skall ankomma på yrkesinspektör inom jordbruket att själv avgöra om han skall låta bero vid en erinran och anvisningar i stället för att vidtaga eller föreslå laga åtgärder.

Artikel 23

Yrkesinspektör inom jordbruket som inte själv har befogenhet att vidtaga laga åtgärder skall ha rätt att lämna rapport om överträdelser av författningsbestämmelser direkt till den myndighet, som har befogenhet att vidtaga sådana åtgärder.

Artikel 24

Lämpliga påföljder för överträdelse av de författningsbestämmelser, vilkas efterlevnad yrkesinspektör inom jordbruket har att övervaka, och för handlingar som hindrar yrkesinspektör inom jordbruket i hans tjänsteutövning skall meddelas i den nationella lagstiftningen och noga tillämpas.

Artikel 25

1. Det skall åligga yrkesinspektör eller i förekommande fall lokalt inspektionsorgan att till den centrala inspektionsmyndigheten avge periodiska rapporter om resultatet av sin verksamhet inom jordbruket.

2. Sådana rapporter skall till form och innehåll avfattas i enlighet med vad den centrala inspektionsmyndigheten föreskriver därom och avges åtminstone så ofta som denna myndighet bestämmer, dock minst en gång om året.

Artikel 26

1. Den centrala inspektionsmyndigheten skall publicera en årsberät-

the work of the inspection services in agriculture, either as a separate report or as part of its general annual report.

2. Such annual reports shall be published within a reasonable time after the end of the year to which they relate and in any case within twelve months.

3. Copies of the annual reports shall be transmitted to the Director-General of the International Labour Office within three months after their publication.

Article 27

The annual report published by the central inspection authority shall deal in particular with the following subjects, in so far as they are under the control of the said authority:

(a) laws and regulations relevant to the work of labour inspection in agriculture;

(b) staff of the labour inspection service in agriculture;

(c) statistics of agricultural undertakings liable to inspection and the number of persons working therein;

(d) statistics of inspection visits;

(e) statistics of violations and penalties imposed;

(f) statistics of occupational accidents, including their causes;

(g) statistics of occupational diseases, including their causes.

Article 28

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 29

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the

telse om de för jordbruket avsedda inspektionsorganens verksamhet, antingen i form av en specialredogörelse eller som en del av dess allmänna årsberättelse.

2. Sådana årsberättelser skall publiceras inom rimlig tid efter utgången av det år till vilket berättelsen hänförs och under alla förhållanden inom tolv månader efter nämnda års utgång.

3. Exemplar av årsberättelserna skall tillställas Internationella arbetsbyråns generaldirektör inom tre månader efter publiceringen.

Artikel 27

Den centrala inspektionsmyndighetens årsberättelse skall särskilt behandla följande ämnen, i den mån de faller inom myndighetens verksamhetsområde

a) lagar och föreskrifter som har samband med yrkesinspektion inom jordbruket;

b) personal vid yrkesinspektionen inom jordbruket;

c) statistik över jordbruksföretag, som är underkastade inspektion och antalet personer, som arbetar i sådana företag;

d) statistik över inspektionsbesök;

e) statistik över förseelser och utdömda påföljder;

f) statistik över olycksfall i arbete och deras orsaker;

g) statistik över yrkessjukdomar och deras orsaker.

Artikel 28

De officiella ratifikationerna av denna konvention skall delges Internationella arbetsbyråns generaldirektör och registreras av honom.

Artikel 29

1. Denna konvention är bindande endast för de medlemmar av Inter-

International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

Article 30

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 31

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organisation of the registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.

2. When notifying the Members of the Organisation of the registra-

tionella arbetsorganisationen vilkas ratifikationer registrerats av generaldirektören.

2. Den träder i kraft tolv månader efter det två medlemmars ratifikationer registrerats av generaldirektören.

3. Därefter träder denna konvention i kraft för varje medlem tolv månader efter den dag, då dess ratifikation registrerats.

Artikel 30

1. Medlem som ratificerar denna konvention kan, sedan tio år förflutit från den tidpunkt då konventionen först trädde i kraft, uppsäga densamma genom skrivelse som delges Internationella arbetsbyråns generaldirektör för registrering. Uppsägningen träder ej i kraft förrän ett år efter det den registrerats.

2. Varje medlem, som ratificerar denna konvention och inte inom ett år efter utgången av den i föregående mom. nämnda tioårsperioden gör bruk av den uppsägningsrätt som medges i denna artikel, skall vara bunden för en ny period av tio år och kan därefter på de i denna artikel föreskrivna villkoren uppsäga konventionen vid utgången av varje tioårsperiod.

Artikel 31

1. Internationella arbetsbyråns generaldirektör skall underrätta samtliga medlemmar av Internationella arbetsorganisationen om registreringen av alla ratifikationer och uppsägningar, som delgivits honom av organisationens medlemmar.

2. När generaldirektören underrättar organisationens medlemmar om

tion of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

Article 32

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 33

At such times as it may consider necessary the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 34

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides—

(a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall *ipso jure* involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 30 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;

(b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

registreringen av den andra ratifikationen i ordningen, som delgivits honom, skall han fästa medlemmarnas uppmärksamhet på den dag då konventionen kommer att träda i kraft.

Artikel 32

Internationella arbetsbyråns generaldirektör skall, för registrering jämlikt artikel 102 av Förenta Nationernas stadga, lämna Förenta Nationernas generalsekreterare fullständiga upplysningar om varje ratifikation och uppsägning, som registrerats av honom enligt bestämmelserna i föregående artiklar.

Artikel 33

Närhelst Internationella arbetsbyråns styrelse finner det erforderligt skall styrelsen förelägga Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens en redogörelse för konventionens tillämpning och överväga om det finns skäl att på konferensens dagordning uppföra frågan om dess revision, helt eller delvis.

Artikel 34

1. Om konferensen antager en ny konvention, varigenom förevarande konvention helt eller delvis revideras, och den nya konventionen ej föreskriver annat,

a) skall, utan hinder av bestämmelserna i artikel 30, en medlems ratifikation av den nya konventionen i sig innefatta omedelbar uppsägning av förevarande konvention, under förutsättning att den nya konventionen trätt i kraft;

b) skall från den dag, då den nya konventionen träder i kraft, förevarande konvention icke längre kunna ratificeras av medlemmarna.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 35

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

2. Förevarande konvention skall likväl förbli gällande till form och innehåll för de medlemmar som ratificerat densamma men icke ratificerat den nya konvention, varigenom förevarande konvention revideras.

Artikel 35

De engelska och franska texterna till denna konvention skall ha lika vitsord.

Bilaga 2

(Översättning)

Recommendation (No. 133) concerning Labour Inspection in Agriculture

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Fifty-third Session on 4 June 1969, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to labour inspection in agriculture, which is the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of a Recommendation supplementing the Labour Inspection (Agriculture) Convention, 1969,

adopts this twenty-fifth day of June of the year one thousand nine hundred and sixty-nine the following Recommendation, which may be cited as the Labour Inspection (Agriculture) Recommendation, 1969:

1. Where national conditions permit, the functions of the labour inspectorate in agriculture should be enlarged so as to include collaboration with the competent technical services with a view to helping the agricultural producer, whatever his status, to improve his holding and the conditions of life and work of the persons working on it.

2. Subject to the provisions of Article 6, paragraph 3, of the Labour Inspection (Agriculture) Convention, 1969, the labour inspectorate in agriculture might be associated in the enforcement of legal provisions on such matters as—

(a) training of workers;

Rekommendation (nr 133) om yrkesinspektion inom jordbruket

Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens,

som av styrelsen för Internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 4 juni 1969 till sitt femtiotredje sammanträde, och

som beslutat antaga vissa förslag om yrkesinspektion inom jordbruk, vilken fråga utgör den fjärde punkten på sammanträdet dagordning, och

som beslutat att dessa förslag skall taga form av en rekommendation avsedd att komplettera 1969 års konvention om yrkesinspektion (jordbruk),

antager denna den tjugofemte dagen i juni månad år nittonhundrasextio följande rekommendation, som kan benämnas 1969 års rekommendation om yrkesinspektion (jordbruk).

1. Om nationella förhållanden så medger bör yrkesinspektionen inom jordbruket utvidgas till att omfatta samverkan med vederbörande tekniska organ för att hjälpa jordbruksidkaren, oavsett vilken ställning han har, att förbättra sin jordbruksenhet samt levnads- och arbetsförhållandena för de personer, som arbetar där.

2. Med förbehåll för vad som föreskrives i artikel 6, mom. 3 i 1969 års konvention om yrkesinspektion (jordbruk), kan yrkesinspektionen inom jordbruket knytas till genomförandet av författningsbestämmelser i sådana ämnen som

a) utbildning av arbetstagare;

- (b) social services in agriculture;
- (c) co-operatives;
- (d) compulsory school attendance.

3. (1) Normally, the functions of labour inspectors in agriculture should not include that of acting as conciliator or arbitrator in proceedings concerning labour disputes.

(2) Where no special bodies for this purpose exist in agriculture, labour inspectors in agriculture may be called upon as a temporary measure to act as conciliators.

(3) In the case provided for by subparagraph (2) of this Paragraph, the competent authority should take measures in harmony with national law and compatible with the resources of the labour department of the country concerned with a view to relieving labour inspectors progressively of such functions, so that they are able to devote themselves to a greater extent to the actual inspection of undertakings.

4. Labour inspectors in agriculture should become familiar with conditions of life and work in agriculture and have knowledge of the economic and technical aspects of work in agriculture.

5. Candidates for senior positions in the labour inspectorate in agriculture should be in possession of appropriate professional or academic qualifications or have acquired thorough practical experience in labour administration.

6. Candidates for other positions in the labour inspectorate in agriculture (such as assistant inspectors and junior staff) should, if the level of education in the country allows, have completed secondary general education, supplemented, if possible, by appropriate technical training, or have acquired adequate administrative or practical experience in labour matters.

7. In countries where education is not sufficiently developed, persons

- b) social service inom jordbruk;
- c) Kooperation;
- d) obligatorisk skolgång.

3. 1) Normalt bör i uppgifterna för yrkesinspektör inom jordbruket inte ingå verksamhet som förlikningsman eller skiljedomare i arbets tvister.

2) Om särskilda organ för detta ändamål inte finns inom jordbrukssektorn, kan yrkesinspektör inom jordbruket tillfälligt få anlitas att fungera som medlare.

3) I det fall som avses i punkt 2) ovan bör vederbörande myndighet vidtaga åtgärder som står i samklang med den nationella lagstiftningen och är förenliga med vederbörande lands arbetsmarknadspolitiska resurser, i syfte att gradvis befria yrkesinspektören från sådana uppgifter, så att han i större utsträckning kan ägna sig åt egentlig inspektionsverksamhet.

4. Yrkesinspektör inom jordbruket bör göra sig väl förtrogen med levnads- och arbetsförhållandena inom jordbruket och ha kännedom om de ekonomiska och tekniska synpunkterna på jordbruksarbetet.

5. Sökande till högre tjänster inom yrkesinspektionen för jordbruk bör äga tillfredsställande yrkes- eller universitetsutbildning eller ha förvärvat ingående praktisk erfarenhet av arbetsmarknadsadministration.

6. Sökande till andra tjänster inom yrkesinspektionen för jordbruk (såsom biträdande inspektör och lägre personal) bör, om utbildningsnivån i landet medger det, ha genomgått högre skolutbildning, om möjligt kompletterad med lämplig teknisk utbildning, eller förvärvat tillfredsställande administrativ eller praktisk erfarenhet i arbetsfrågor.

7. I länder där undervisningen är otillräckligt utvecklad bör personer,

appointed as labour inspectors in agriculture should at least have some practical experience in agriculture or show an interest in and have capacity for this type of work; they should be given adequate training on the job as rapidly as possible.

8. The central labour inspection authority should give labour inspectors in agriculture guidelines so as to ensure that they perform their duties throughout the country in a uniform manner.

9. The activity of labour inspectors in agriculture during the night should be limited to those matters which cannot be effectively controlled during the day.

10. The use in agriculture of committees for hygiene and safety which include representatives of employers and of workers might be one of the means of collaboration between officials of the labour inspectorate in agriculture and employers and workers, or their organisations where such exist.

11. The association of the labour inspectorate in agriculture in the preventive control of new plant, new materials or substances and new methods of handling or processing products which appear likely to constitute a threat to health or safety, provided for in Article 17 of the Labour Inspection (Agriculture) Convention, 1969, should include prior consultation with the labour inspectorate on—

(a) the putting into operation of such plant, materials or substances, and methods; and

(b) the plans of any plant in which dangerous machines or unhealthy or dangerous work processes are to be used.

12. Employers should provide the necessary facilities to labour inspectors in agriculture, including, where

som utses till yrkesinspektörer inom jordbruket ha åtminstone någon praktisk erfarenhet av jordbruk eller visa intresse och ha förutsättningar för arbete av detta slag. De bör så snabbt som möjligt erhålla lämplig utbildning under anställningstiden.

8. Den centrala yrkesinspektionsmyndigheten bör utarbeta instruktioner för inspektörerna inom jordbruket, så att inspektionsverksamheten bedrivs likformigt över hela landet.

9. Yrkesinspektör inom jordbruket bör nattetid begränsa sin inspektionsverksamhet till sådana frågor, som inte kan nöjaktigt kontrolleras på dagen.

10. Inom jordbruket bör hälso- och skyddskommittéer, i vilka ingår representanter för arbetsgivare och arbetstagare, kunna anlitas såsom en form för samarbete mellan yrkesinspektionens tjänstemän samt arbetsgivarna och arbetstagarna eller deras organisationer, där sådana finns.

11. Anknytningen av yrkesinspektionen till den förebyggande granskningen av nya anläggningar, nya material eller ämnen samt nya metoder för behandling eller framställning av produkter, som kan misstänkas innebära risk för hälsa och säkerhet, varom föreskrives i artikel 17 i 1969 års konvention om yrkesinspektion (jordbruk), bör innefatta föregående konsultationer med yrkesinspektionen i fråga om

a) igångsättning av sådana anläggningar, användning av sådana material eller ämnen och tillämpning av sådana metoder; och

b) planering av varje anläggning, i vilken farliga maskiner eller ohälsosamma eller farliga arbetsprocesser skall komma till användning.

12. Arbetsgivarna bör tillhandahålla yrkesinspektör inom jordbruket erforderliga hjälpmedel, däri in-

appropriate, the use of a room for interviews with persons working in the undertaking.

13. The annual report published by the central inspection authority might, in addition to the subjects listed in Article 27 of the Labour Inspection (Agriculture) Convention, 1969, deal with the following matters in so far as they are within the competence of the said authority:

(a) statistics of labour disputes in agriculture;

(b) identification of problems regarding application of the legal provisions, and progress made in solving them; and

(c) suggestions for improving the conditions of life and work in agriculture.

14. (1) Members should undertake or promote education campaigns intended to inform the parties concerned, by all appropriate means, of the applicable legal provisions and the need to apply them strictly as well as of the dangers to the life or health of persons working in agricultural undertakings and of the most appropriate means of avoiding them.

(2) Such campaigns might, in the light of national conditions, include—

(a) use of the services of rural promoters or instructors;

(b) distribution of posters, pamphlets, periodicals and newspapers;

(c) organisation of film shows, and radio and television broadcasts;

(d) arrangements for exhibitions and practical demonstrations on hygiene and safety;

(e) inclusion of hygiene and safety and other appropriate subjects in the teaching programmes of rural schools and agricultural schools;

(f) organisation of conferences for persons working in agriculture who are affected by the introduction of

begripet, om så är lämpligt, ett rum där han kan utfråga personer som arbetar i företaget.

13. Den centrala inspektionsmyndighetens årsberättelse kan, utöver de ämnen som uppräknas i artikel 27 i 1969 års konvention om yrkesinspektion (jordbruk), behandla följande områden, i den mån de faller inom myndighetens kompetensområde:

a) statistik över arbetstvister inom jordbruket;

b) översikt över problem, som rör tillämpning av gällande författningsbestämmelser, och eventuella framsteg beträffande deras lösning; och

c) förslag till förbättringar av levnads- och arbetsförhållandena inom jordbruket.

14. 1) Medlem bör bedriva eller stödja utbildningskampanjer, som syftar till att med alla tjänliga medel informera berörda parter om tillämpliga författningsbestämmelser och om vikten av att de noga iakttas samt om de risker till liv eller hälsa, för vilka personer vid jordbruksföretag är utsatta, samt lämpligaste sätt att undvika dessa risker.

2) Sådana kampanjer kan med beaktande av nationella förhållanden omfatta:

a) utnyttjande av lantbrukskonsulenters och instruktörers tjänster;

b) spridning av affischer, broschyrer, tidskrifter och dagstidningar;

c) anordnande av filmförevisningar samt radio- och televisionsprogram;

d) anordnande av utställningar och praktiska demonstrationer rörande hygien och säkerhet;

e) undervisning i hygien, säkerhet och andra lämpliga ämnen vid skolor på landsbygden samt vid lantbruksskolor;

f) anordnande av konferenser för sådana i jordbruk sysselsatta personer som beröres av nya arbetsmeto-

new working methods or of new materials or substances;

(g) participation of labour inspectors in agriculture in workers' education programmes; and

(h) arrangements for lectures, debates, seminars and competitions with prizes.

der eller nya material eller ämnen;

g) medverkan av yrkesinspektörerna i utbildningskurser för arbetstagare; och

h) anordnande av föreläsningar, debatter, seminarier och tävlingar med prisutdelning.

Bilaga 3

(översättning)

Convention (No. 130) concerning Medical Care and Sickness Benefits

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Fifty-third Session on 4 June 1969, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to the revision of the Sickness Insurance (Industry) Convention, 1927, and the Sickness Insurance (Agriculture) Convention, 1927, which is the fifth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention,

adopts this twenty-fifth day of June of the year one thousand nine hundred and sixty-nine the following Convention, which may be cited as the Medical Care and Sickness Benefits Convention, 1969:

Part I. General provisions*Article 1*

In this Convention—

(a) the term "legislation" includes any social security rules as well as laws and regulations;

(b) the term "prescribed" means determined by or in virtue of national legislation;

(c) the term "industrial undertaking" includes all undertakings in the following branches of economic activity: mining and quarrying, manufacturing; construction; electric-

Konvention (nr 130) om läkarvård och kontanta sjukförmåner

Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens,

som av styrelsen för Internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 4 juni 1969 till sitt femtiotredje sammanträde,

som beslutat antaga ett antal förslag avseende revision av 1927 års konvention angående sjukförsäkring (industri) och 1927 års konvention angående sjukförsäkring (jordbruk), vilken fråga utgör den femte punkten på sammanträdet dagordning, och

som beslutat att dessa förslag skall taga form av en internationell konvention,

antager denna den tjugofemte dagen i juni månad år nittonhundrasextionio följande konvention, som kan benämnas 1969 års konvention om läkarvård och kontanta sjukförmåner.

Del I. Allmänna bestämmelser*Artikel 1*

I denna konvention

a) innefattas i uttrycket »lagstiftning» såväl lagar och förordningar som administrativa föreskrifter om social trygghet;

b) avses med uttrycket »föreskriven» bestämd i eller med stöd av nationell lagstiftning;

c) omfattar uttrycket »industri-företag» alla slags företag inom följande grenar av ekonomisk verksamhet: gruvdrift och stenbrytning, tillverkningsindustri, byggnads- och an-

ity, gas and water; and transport, storage and communication;

(d) the term "residence" means ordinary residence in the territory of the Member and the term "resident" means a person ordinarily resident in the territory of the Member;

(e) the term "dependent" refers to a state of dependency which is presumed to exist in prescribed cases;

(f) the term "wife" means a wife who is dependent on her husband;

(g) the term "child" covers—

(i) a child under school-leaving age or under 15 years of age, whichever is the higher: Provided that a Member which has made a declaration under Article 2 may, while such declaration is in force, apply the Convention as if the term covered a child under school-leaving age or under 15 years of age; and

(ii) a child under a prescribed age higher than that specified in clause (i) of this subparagraph and who is an apprentice or student or has a chronic illness or infirmity disabling him for any gainful activity, under prescribed conditions: Provided that this requirement shall be deemed to be met where national legislation defines the term so as to cover any child under an age appreciably higher than that specified in clause (i) of this subparagraph;

(h) the term "standard beneficiary" means a man with a wife and two children;

(i) the term "qualifying period" means a period of contribution, or a period of employment, or a period of residence, or any combination thereof, as may be prescribed;

(j) the term "sickness" means any morbid condition, whatever its cause;

läggningsverksamhet, el-, gas- och vattenförsörjning samt transport-, magasinerings- och kommunikationsverksamhet;

d) betecknar uttrycket »bosättning» stadigvarande bosättning på medlems territorium och avses med uttrycket »bosatt» en person med stadigvarande bosättning på medlemmens territorium;

e) hänför sig uttrycket »beroende» till ett beroendeförhållande som förutsättes föreligga i föreskrivna fall;

f) avser uttrycket »hustru» en hustru som är beroende av sin make;

g) avser uttrycket »barn»

i) barn under den ålder, vid vilken skolplikten upphör, eller barn under 15 år, beroende på vilken av dessa åldersgränser som är den högre; medlem som avgivit förklaring enligt artikel 2 får dock, så länge förklaringen är i kraft, tillämpa konventionen som om med uttrycket »barn» avsågs antingen barn under den ålder, vid vilken skolplikten upphör, eller barn under 15 år; samt

ii) barn under en föreskriven ålder som är högre än den i punkt i) avsedda, när barnet enligt vad som är föreskrivet är lärling, fullföljer sina studier eller drabbats av bestående sjukdom eller handikapp som gör det oförmöget att utöva någon som helst förvärvsverksamhet, såvida inte medlemslandets lagstiftning definierar uttrycket barn som innefattande alla barn under en ålder som är avsevärt högre än den i punkt i) avsedda;

h) avser uttrycket »standardförmånstagare» en man med hustru och två barn;

i) avses med uttrycket »kvalifikationstid» en avgifts-, anställnings- eller bosättningsperiod eller en kombination av sådana perioder enligt vad därom kan vara föreskrivet;

j) avses med uttrycket »sjukdom» varje sjukdomstillstånd oavsett dess orsak;

(k) the term "medical care" includes allied benefits.

k) innefattas i uttrycket »läkarvård» även därmed jämförlig vård.

Article 2

1. A Member whose economy and medical facilities are insufficiently developed may avail itself, by a declaration accompanying its ratification, of the temporary exceptions provided for in Article 1, subparagraph (g), clause (i); Article 11; Article 14; Article 20; and Article 26, paragraph 2. Any such declaration shall state the reason for such exceptions.

2. Each Member which has made a declaration under paragraph 1 of this Article shall include in its reports upon the application of this Convention submitted under article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation a statement in respect of each exception of which it avails itself—

(a) that its reason for doing so subsists; or

(b) that it renounces its right to avail itself of the exception in question as from a stated date.

3. Each Member which has made a declaration under paragraph 1 of this Article shall, as appropriate to the terms of such declaration and as circumstances permit—

(a) increase the number of persons protected;

(b) extend the range of medical care provided;

(c) extend the duration of sickness benefit.

Article 3

1. Any Member whose legislation protects employees may, by a declaration accompanying its ratification, temporarily exclude from the application of this Convention the employees in the sector comprising

Artikel 2

1. Medlem, vars ekonomiska och medicinska resurser är otillräckligt utvecklade, kan genom motiverad förklaring, som avges i samband med dess ratifikation, begagna sig av de möjligheter att åtnjuta temporära undantag som anges i artikel 1 punkt g) i), artikel 11, artikel 14, artikel 20 och artikel 26 mom. 2.

2. Varje medlem, som avgivit i mom. 1 avsedd förklaring, skall i de rapporter om denna konventions tillämpning, som medlemmen skall lämna enligt artikel 22 av Internationella arbetsorganisationens stadga, beträffande varje undantag, varav medlemmen begagnat sig, ge till känna

a) antingen att skälen för förbehållet alltjämt föreligger;

b) eller att medlemmen från och med en viss dag avstår från rätten att begagna sig av undantaget i fråga.

3. Varje medlem, som avgivit i mom. 1 avsedd förklaring, skall, alltefter innehållet i en sådan förklaring och så snart förhållandena medger det,

a) vidga den skyddade personkretsen;

b) utöka tillhandahållandet av vård; samt

c) förlänga den tid under vilken rätt till kontanta sjukförmåner föreligger.

Artikel 3

1. Medlem vars lagstiftning ger skydd åt arbetstagare kan genom förklaring, som avges i samband med ratifikationen, temporärt från denna konventions tillämpning utesluta sådana arbetstagare inom jordbruks-

agricultural occupations who, at the time of the ratification, are not yet protected by legislation which is in conformity with the standards of this Convention.

2. Each Member which has made a declaration under paragraph 1 of this Article shall indicate in its reports upon the application of this Convention submitted under article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation to what extent effect is given and what effect is proposed to be given to the provisions of the Convention in respect of the employees in the sector comprising agricultural occupations and any progress which may have been made with a view to the application of the Convention to such employees or, where there is no change to report, shall furnish all the appropriate explanations.

3. Each Member which has made a declaration under paragraph 1 of this Article shall increase the number of employees protected in the sector comprising agricultural occupations to the extent and with the speed that the circumstances permit.

Article 4

1. Any Member which ratifies this Convention may, by a declaration accompanying its ratification, exclude from the application of the Convention—

(a) seafarers, including sea fishermen,

(b) public servants,
where these categories are protected by special schemes which provide in the aggregate benefits at least equivalent to those required by this Convention.

2. Where a declaration under paragraph 1 of this Article is in force, the Member may—

(a) exclude the persons belonging to the category or categories excluded — *Bihang till riksdagens protokoll 1970. 1 saml. Nr 21*

sektorn som vid ratifikationstillfället ännu inte är skyddade genom lagstiftning som uppfyller konventionskraven.

2. Varje medlem, som avgivit i mom. 1 avsedd förklaring, skall i de rapporter om denna konventions tillämpning, som medlemmen skall lämna enligt artikel 22 av Internationella arbetsorganisationens stadga, ange i vilken omfattning konventionens bestämmelser genomförts eller avses skola genomföras beträffande arbetstagare inom jordbrukssektorn samt i vilken omfattning framsteg gjorts i fråga om konventionens tillämpning på sådana arbetstagare eller, om ingen ändring finns att rapportera, lämna utförlig förklaring till att så ej är fallet.

3. Varje medlem, som avgivit i mom. 1 avsedd förklaring, skall vidga den skyddade kretsen av arbetstagare inom jordbrukssektorn i den utsträckning och i den takt som förhållandena medger.

Artikel 4

1. Varje medlem som ratificerar denna konvention kan genom förklaring, som avges i samband med ratifikationen, från konventionens tillämpning undantaga

a) sjöfolk, däri inbegripna fiskare sysselsatta med havsfiske,

b) offentliga tjänstemän,
när dessa persongrupper skyddas genom speciella system, enligt vilka föreligger rätt till förmåner som i det hela är minst likvärdiga med dem som skall utges enligt denna konvention.

2. När förklaring som avses i mom. 1 är i kraft, får medlemmen

a) undantaga de av förklaringen omfattade personerna från det antal

ded from the application of the Convention from the number of persons taken into account when calculating the percentages specified in Article 5, subparagraph (c); Article 10, subparagraph (b); Article 11; Article 19, subparagraph (b); and Article 20;

(b) exclude the persons belonging to the category or categories excluded from the application of the Convention, as well as the wives and children of such persons, from the number of persons taken into account when calculating the percentage specified in Article 10, subparagraph (c).

3. Any Member which has made a declaration under paragraph 1 of this Article may subsequently notify the Director-General of the International Labour Office that it accepts the obligations of this Convention in respect of a category or categories excluded at the time of its ratification.

Article 5

Any Member whose legislation protects employees may, as necessary, exclude from the application of this Convention—

(a) persons whose employment is of a casual nature;

(b) members of the employer's family living in his house, in respect of their work for him;

(c) other categories of employees, which shall not exceed in number 10 per cent of all employees other than those excluded under subparagraphs (a) and (b) of this Article.

Article 6

For the purpose of compliance with this Convention, a Member may take account of protection effected by means of insurance which, although not made compulsory by its

personer, som skall medtagas vid beräkningen av de i artikel 5 punkt c), artikel 10 punkt b), artikel 11, artikel 19 punkt b) och artikel 20 angivna procentsatserna;

b) undantaga de av förklaringen omfattade personerna samt deras hustrur och barn från det antal personer, som skall medtagas vid beräkningen av den i artikel 10: c) angivna procentsatsen.

3. Varje medlem, som avgivit i mom. 1 avsedd förklaring, kan sedermera underrätta Internationella arbetsbyråns generaldirektör om att landet godtar förpliktelserna enligt denna konvention med avseende på den eller de persongrupper som undantagits vid ratifikationstillfället.

Artikel 5

Medlem vars lagstiftning ger skydd åt arbetslagare kan, i den omfattning som erfordras, från denna konventions tillämpning undantaga

a) personer vilkas sysselsättning är av tillfällig natur;

b) medlemmar av arbetsgivarens familj som bor tillsammans med honom, i den mån de utför arbete för hans räkning;

c) andra grupper av arbetstagare vilkas antal ej får överstiga tio procent av samtliga de arbetstagare som inte undantagits med stöd av punkterna a) och b).

Artikel 6

När det gäller frågan om konventionsförpliktelsernas uppfyllande får en medlem medräkna skydd genom försäkring som, fastän den vid ratifikationstillfället inte genom dess lag-

legislation at the time of ratification for the persons to be protected—

(a) is supervised by the public authorities or administered, in accordance with prescribed standards, by joint operation of employers and workers;

(b) covers a substantial proportion of the persons whose earnings do not exceed those of the skilled manual male employee defined in Article 22, paragraph 6; and

(c) complies, in conjunction with other forms of protection, where appropriate, with the provisions of the Convention.

Article 7

The contingencies covered shall include—

(a) need for medical care of a curative nature and, under prescribed conditions, need for medical care of a preventive nature;

(b) incapacity for work resulting from sickness and involving suspension of earnings, as defined by national legislation.

Part II. Medical care

Article 8

Each Member shall secure to the persons protected, subject to prescribed conditions, the provision of medical care of a curative or preventive nature in respect of the contingency referred to in subparagraph (a) of Article 7.

Article 9

The medical care referred to in Article 8 shall be afforded with a view to maintaining, restoring or improving the health of the person protected and his ability to work and to attend to his personal needs.

stiftning gjorts obligatorisk för de personer som skall skyddas,

a) står under tillsyn av offentlig myndighet eller i enlighet med föreskrivna normer administreras gemensamt av arbetsgivare och arbetstagare;

b) omfattar en väsentlig del av de personer, vilkas förvärvsinkomst inte överstiger den som uppnås av en i artikel 22 mom. 6 avsedd yrkesutbildad manlig kroppsarbetare; samt

c) uppfyller konventionsförpliktelserna, eventuellt i förening med andra former av skydd.

Artikel 7

Skyddet skall avse följande riskfall,

a) behov av läkarvård i form av sjukvård och, på föreskrivna villkor, i form av sjukdomsförebyggande vård; samt

b) av sjukdom föranledd arbetsoförmåga, som medför inkomstbortfall, enligt vad som är föreskrivet i den nationella lagstiftningen.

Del II. Läkarvård

Artikel 8

Varje medlem skall, på föreskrivna villkor, tillförsäkra de skyddade personerna möjlighet att erhålla läkarvård i form av sjukvård och sjukdomsförebyggande vård med avseende på det i artikel 7 punkt a) angivna riskfallet.

Artikel 9

I artikel 8 avsedd läkarvård skall ha till syfte att vidmakthålla, återställa eller förbättra den skyddade personens hälsa och hans arbetsförmåga samt att tillgodose hans personliga behov.

Article 10

The persons protected in respect of the contingency referred to in subparagraph (a) of Article 7 shall comprise—

(a) all employees, including apprentices, and the wives and children of such employees; or

(b) prescribed classes of the economically active population, constituting not less than 75 per cent of the whole economically active population, and the wives and children of persons in the said classes; or

(c) prescribed classes of residents constituting not less than 75 per cent of all residents.

Article 11

Where a declaration made in virtue of Article 2 is in force, the persons protected in respect of the contingency referred to in subparagraph (a) of Article 7 shall comprise—

(a) prescribed classes of employees, constituting not less than 25 per cent of all employees, and the wives and children of employees in the said classes; or

(b) prescribed classes of employees in industrial undertakings, constituting not less than 50 per cent of all employees in industrial undertakings, and the wives and children of employees in the said classes.

Article 12

Persons who are in receipt of a social security benefit for invalidity, old age, death of the breadwinner or unemployment, and, where appropriate, the wives and children of such persons, shall continue to be protected, under prescribed conditions, in respect of the contingency referred to in subparagraph (a) of Article 7.

Artikel 10

Den personkrets som skyddas med avseende på det i artikel 7 punkt a) angivna riskfallet skall omfatta

a) antingen alla arbetstagare, lärlingar inbegripna, samt deras hustrur och barn;

b) eller föreskrivna grupper av den förvärvsarbetsande befolkningen, utgörande tillsammans minst 75 procent av hela den förvärvsarbetsande befolkningen, samt hustrur och barn till personer tillhörande dessa grupper;

c) eller föreskrivna grupper av i landet bosatta personer, utgörande tillsammans minst 75 procent av samtliga i landet bosatta personer.

Artikel 11

När förklaring som avses i artikel 2 är i kraft, skall den personkrets som skyddas med avseende på det i artikel 7 punkt a) angivna riskfallet omfatta

a) antingen föreskrivna grupper av arbetstagare, utgörande tillsammans minst 25 procent av samtliga arbetstagare, samt hustrur och barn till arbetstagare tillhörande dessa grupper;

b) eller föreskrivna grupper av arbetstagare inom industriföretag, utgörande tillsammans minst 50 procent av samtliga inom industriföretag sysselsatta arbetstagare, samt hustrur och barn till arbetstagare tillhörande dessa grupper.

Artikel 12

Personer som uppbär sociala trygghetsförmåner på grund av invaliditet, hög ålder, familjeförsörjarens död eller arbetslöshet samt, i förekommande fall, sådana personers hustrur och barn skall, på föreskrivna villkor, alltjämt vara skyddade med avseende på det i artikel 7 punkt a) angivna riskfallet.

Article 13

The medical care referred to in Article 8 shall comprise at least—

(a) general practitioner care, including domiciliary visiting;

(b) specialist care at hospitals for in-patients and out-patients, and such specialist care as may be available outside hospitals;

(c) the necessary pharmaceutical supplies on prescription by medical or other qualified practitioners;

(d) hospitalisation where necessary;

(e) dental care, as prescribed; and

(f) medical rehabilitation, including the supply, maintenance and renewal of prosthetic and orthopaedic appliances, as prescribed.

Article 14

Where a declaration made in virtue of Article 2 is in force, the medical care referred to in Article 8 shall comprise at least—

(a) general practitioner care, including, wherever possible, domiciliary visiting;

(b) specialist care at hospitals for in-patients and out-patients, and, wherever possible, such specialist care as may be available outside hospitals;

(c) the necessary pharmaceutical supplies on prescription by medical or other qualified practitioners; and

(d) hospitalisation where necessary.

Article 15

Where the legislation of a Member makes the right to the medical care referred to in Article 8 condi-

Artikel 13

I artikel 8 avsedd läkarvård skall omfatta åtminstone

a) vård meddelad av allmänpraktiserande läkare, hembesök inberäknade;

b) på sjukhus meddelad sluten eller öppen specialistvård jämte specialistvård som meddelas annorstädes än på sjukhus;

c) erforderliga läkemedel efter ordination av läkare eller annan person som är behörig att utöva sjukvård;

d) erforderlig sjukhusvård;

e) tandvård i föreskriven omfattning; samt

f) medicinsk rehabilitering, däri inberäknat tillhandahållande, underhåll och utbyte av proteser och ortopediska hjälpmedel, allt i föreskriven omfattning.

Artikel 14

När förklaring som avses i artikel 2 är i kraft, skall i artikel 8 avsedd läkarvård omfatta åtminstone

a) vård meddelad av allmänpraktiserande läkare, hembesök inberäknade i den mån möjligheter därtill föreligger;

b) på sjukhus meddelad sluten eller öppen specialistvård jämte, i den mån möjligheter därtill föreligger, specialistvård som meddelas annorstädes än på sjukhus;

c) erforderliga läkemedel efter ordination av läkare eller annan behörig person som utövar sjukvård; samt

d) erforderlig sjukhusvård.

Artikel 15

Om enligt en medlems lagstiftning rätten till läkarvård, som avses i artikel 8, är beroende av att den skyd-

tional upon the fulfilment of a qualifying period by the person protected or by his breadwinner, the conditions governing the qualifying period shall be such as not to deprive of the right to benefit persons who normally belong to the categories of persons protected.

Article 16

1. The medical care referred to in Article 8 shall be provided throughout the contingency.

2. Where a beneficiary ceases to belong to the categories of persons protected, further entitlement to medical care for a case of sickness which started while he belonged to the said categories may be limited to a prescribed period which shall not be less than 26 weeks: Provided that the medical care shall not cease while the beneficiary continues to receive a sickness benefit.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2 of this Article, the duration of medical care shall be extended for prescribed diseases recognised as entailing prolonged care.

Article 17

Where the legislation of a Member requires the beneficiary or his breadwinner to share in the cost of the medical care referred to in Article 8, the rules concerning such cost sharing shall be so designed as to avoid hardship and not to prejudice the effectiveness of medical and social protection.

Part III. Sickness Benefit

Article 18

Each Member shall secure to the persons protected, subject to prescribed conditions, the provision of

dade personen eller familjeförsörjaren fullgjort viss kvalifikationstid, skall de krav som ställs på denna vara sådana, att personer som normalt tillhör de skyddade persongrupperna inte berövas möjligheten att åtnjuta vården.

Artikel 16

1. I artikel 8 avsedd läkarvård skall kunna erhållas under hela riskfallstiden.

2. När en förmånstagare upphör att tillhöra skyddad persongrupp, kan rätt till ytterligare läkarvård för en sjukdom, som började medan han ännu tillhörde gruppen i fråga, tidsbegränsas i föreskriven utsträckning, dock ej till kortare tid än 26 veckor och med iakttagande av att rätten till vård inte får upphöra så länge förmånstagaren alltså uppbär kontant sjukersättning.

3. Oavsett bestämmelserna i mom. 2 skall tiden för rätt att erhålla läkarvård vid sjukdom, som erfarenhetsmässigt kräver långvarig vård, utsträckas i enlighet med vad därom föreskrives.

Artikel 17

Om en medlems lagstiftning kräver att förmånstagaren eller familjeförsörjaren skall svara för viss del av kostnaden för läkarvård, som avses i artikel 8, skall reglerna härför vara utformade på sådant sätt, att de inte lägger en alltför stor börda på den enskilde och inte äventyrar det medicinska och sociala skyddets effektivitet.

Del III. Kontantförmåner vid sjukdom

Artikel 18

Varje medlem skall, på föreskrivna villkor, tillförsäkra de skyddade personerna rätt till kontanta sjukför-

sickness benefit in respect of the contingency referred to in subparagraph (b) of Article 7.

Article 19

The persons protected in respect of the contingency specified in subparagraph (b) of Article 7 shall comprise—

(a) all employees, including apprentices; or

(b) prescribed classes of the economically active population, constituting not less than 75 per cent of the whole economically active population; or

(c) all residents whose means during the contingency do not exceed limits prescribed in such a manner as to comply with the requirements of Article 24.

Article 20

Where a declaration made in virtue of Article 2 is in force, the persons protected in respect of the contingency referred to in subparagraph (b) of Article 7 shall comprise—

(a) prescribed classes of employees, constituting not less than 25 per cent of all employees; or

(b) prescribed classes of employees in industrial undertakings, constituting not less than 50 per cent of all employees in industrial undertakings.

Article 21

The sickness benefit referred to in Article 18 shall be a periodical payment and shall—

(a) where employees or classes of the economically active population are protected, be calculated in such a manner as to comply either with the requirements of Article 22 or with the requirements of Article 23;

månar med avseende på det i artikel 7 punkt b) angivna riskfallet.

Artikel 19

Den personkrets som skyddas med avseende på det i artikel 7 punkt b) angivna riskfallet skall omfatta

a) antingen alla arbetstagare, lärlingar inbegripna;

b) eller föreskrivna grupper av den förvärvsarbetande befolkningen, utgörande tillsammans minst 75 procent av hela den förvärvsarbetande befolkningen;

c) eller alla i landet bosatta personer, vilkas tillgångar under riskfallstiden inte överstiger föreskrivna gränser, vilka skall vara avpassade på ett sätt som står i överensstämmelse med bestämmelserna i artikel 24.

Artikel 20

När förklaring som avses i artikel 2 är i kraft, skall den personkrets som skyddas med avseende på det i artikel 7 punkt b) angivna riskfallet omfatta

a) antingen föreskrivna grupper av arbetstagare, utgörande tillsammans minst 25 procent av samtliga arbetstagare;

b) eller föreskrivna grupper av arbetstagare inom industriföretag, utgörande tillsammans minst 50 procent av samtliga inom industriföretag sysselsatta arbetstagare.

Artikel 21

I artikel 18 avsedda kontanta sjukförmåner skall utgöras av periodiskt utgivna belopp och beräknas

a) enligt bestämmelserna i antingen artikel 22 eller artikel 23, när skyddet omfattar arbetstagare eller grupper av den förvärvsarbetande befolkningen;

(b) where all residents whose means during the contingency do not exceed prescribed limits are protected, be calculated in such a manner as to comply with the requirements of Article 24.

Article 22

1. In the case of a periodical payment to which this Article applies, the rate of the benefit, increased by the amount of any family allowances payable during the contingency, shall be such as to attain for the standard beneficiary, in respect of the contingency referred to in subparagraph (b) of Article 7, at least 60 per cent of the total of the previous earnings of the beneficiary and of the amount of any family allowances payable to a person protected with the same family responsibilities as the standard beneficiary.

2. The previous earnings of the beneficiary shall be calculated according to prescribed rules, and, where the persons protected are arranged in classes according to their earnings, their previous earnings may be calculated from the basic earnings of the classes to which they belonged.

3. A maximum limit may be prescribed for the rate of the benefit or for the earnings taken into account for the calculation of the benefit, provided that the maximum limit is fixed in such a way that the provisions of paragraph 1 of this Article are complied with where the previous earnings of the beneficiary are equal to or lower than the wage of a skilled manual male employee.

4. The previous earnings of the beneficiary, the wage of the skilled manual male employee, the benefit and any family allowances shall be calculated on the same time basis.

5. For the other beneficiaries the benefit shall bear a reasonable rela-

b) enligt bestämmelserna i artikel 24, när skyddet omfattar alla i landet bosatta personer vilkas tillgångar under riskfallstiden inte överstiger föreskrivna gränser.

Artikel 22

1. Periodiskt utgivet kontantersättning på vilken denna artikel är tillämplig, ökad med familjebidrag vartill rätt föreligger vid det i artikel 7 punkt b) angivna riskfallet, skall för en standardförmånstagare under riskfallstiden uppgå till minst 60 procent av summan av förmånstagarens tidigare förvärvsinkomst och sådana familjebidrag som utges till en skyddad person med samma försörjningsplikt som standardförmånstagaren.

2. Förmånstagarens tidigare förvärvsinkomst skall beräknas enligt föreskrivna regler; härvid får, när de skyddade personerna indelas i klasser med hänsyn till förvärvsinkomstens storlek, deras tidigare förvärvsinkomster beräknas efter de lägsta inkomsterna i de klasser de tillhörde.

3. För kontantersättningen eller den förvärvsinkomst som läggs till grund för ersättningens beräkning får föreskrivas en högsta gräns under förutsättning att denna bestäms på sådant sätt, att de i mom. 1 uppställda kraven uppfylles när förmånstagarens tidigare förvärvsinkomst uppgår till eller underskrider en yrkesutbildad manlig kroppsarbetares lön.

4. Beräkningen av förmånstagarens tidigare förvärvsinkomst, den yrkesutbildade manlige kroppsarbetarens lön, kontantersättningen och familjebidraget skall beräknas i förhållande till samma tidsenhet.

5. För andra förmånstagare skall

tion to the benefit for the standard beneficiary.

6. For the purpose of this Article, a skilled manual male employee shall be—

(a) a fitter or turner in the manufacture of machinery other than electrical machinery; or

(b) a person deemed typical of skilled labour selected in accordance with the provisions of the following paragraph; or

(c) a person whose earnings are such as to be equal to or greater than the earnings of 75 per cent of all the persons protected, such earnings to be determined on the basis of annual or shorter periods as may be prescribed; or

(d) a person whose earnings are equal to 125 per cent of the average earnings of all the persons protected.

7. The person deemed typical of skilled labour for the purposes of subparagraph (b) of the preceding paragraph shall be a person employed in the major group of economic activities with the largest number of economically active male persons protected in the contingency referred to in subparagraph (b) of Article 7 in the division comprising the largest number of such persons; for this purpose, the International Standard Industrial Classification of All Economic Activities adopted by the Economic and Social Council of the United Nations at its Seventh Session on 27 August 1948, as amended up to 1968 and reproduced in the Annex to this Convention, or such classification as at any time further amended, shall be used.

8. Where the rate of benefit varies by region, the skilled manual male employee may be determined for each region in accordance with paragraphs 6 and 7 of this Article.

kontantersättningen stå i skäligt förhållande till standardförmånstagarrens kontanta sjukförmåner.

6. I denna artikel avses med yrkesutbildad manlig kroppsarbetare

a) antingen en montör eller svarvare i annan maskintillverkningsindustri än sådan för tillverkning av elektriska maskiner;

b) eller en person som kan anses såsom typisk för yrkesutbildad arbetskraft och som utvalts i enlighet med bestämmelserna i mom. 7;

c) eller en person vars förvärvsinkomst uppgår till eller överstiger den förvärvsinkomst som uppnås av 75 procent av samtliga skyddade personer, beräknad med utgångspunkt från en föreskriven ettårig eller kortare tidsperiod;

d) eller en person vars förvärvsinkomst uppgår till 125 procent av den genomsnittliga förvärvsinkomsten för samtliga skyddade personer.

7. Den i mom. 6 punkt b) avsedde typiske yrkesutbildade arbetaren skall väljas inom den gren av ekonomisk verksamhet, vari förekommer det största antalet män som är skyddade med avseende på det i artikel 7 punkt b) angivna riskfallet, och inom denna gren skall valet ske inom den grupp som i sig innesluter det största antalet sådana skyddade personer; härvid skall användas den av Förenta Nationernas ekonomiska och sociala råd vid dess sjunde sammanträde den 27 augusti 1948 antagna »Internationell standard för näringsgrensklassificering», vilken i sin lydelse efter ändringar till och med år 1968 återges i bilaga till denna konvention, med beaktande av varje eventuell ytterligare ändring däri.

8. När kontantersättningarna varierar från ett område till ett annat får den yrkesutbildade manlige kroppsarbetaren utväljas för varje område i enlighet med bestämmel-

9. The wage of the skilled manual male employee shall be determined on the basis of the rates of wages for normal hours of work fixed by collective agreements, by or in pursuance of national legislation, where applicable, or by custom, including cost-of-living allowance if any; where such rates differ by region but paragraph 8 of this Article is not applied, the median rate shall be taken.

Article 23

1. In the case of a periodical payment to which this Article applies, the rate of the benefit, increased by the amount of any family allowances payable during the contingency, shall be such as to attain for the standard beneficiary, in respect of the contingency referred to in subparagraph (b) of Article 7, at least 60 per cent of the total of the wage of an ordinary adult male labourer and of the amount of any family allowances payable to a person protected with the same family responsibilities as the standard beneficiary.

2. The wage of the ordinary adult male labourer, the benefit and any family allowances shall be calculated on the same time basis.

3. For the other beneficiaries, the benefit shall bear a reasonable relation to the benefit for the standard beneficiary.

4. For the purpose of this Article, the ordinary adult male labourer shall be—

(a) a person deemed typical of unskilled labour in the manufacture of machinery other than electrical machinery; or

(b) a person deemed typical of un-

serna i mom. 6 och 7.

9. Den yrkesutbildade manlige kroppsarbetarens lön skall bestämmas med utgångspunkt från lönen för ett normalt antal arbetstimmar, som bestämts antingen genom kollektivavtal eller, i förekommande fall, genom eller med stöd av nationell lagstiftning eller genom sedvana, med tillägg av eventuellt förekommande levnadskostnadstillägg; när den på detta sätt bestämda lönen varierar från ett område till ett annat men bestämmelserna i mom. 8 inte tillämpas, skall medianlönen läggas till grund för beräkningen.

Artikel 23

1. Periodiskt utgiven kontantersättning, på vilken denna artikel är tillämplig, ökad med familjebidrag vartill rätt föreligger vid det i artikel 7 punkt b) angivna riskfallet, skall för en standardförmånstagare under riskfallstiden uppgå till minst 60 procent av summan av en vanlig vuxen manlig kroppsarbetarens lön och sådana familjebidrag som utges till en skyddad person med samma försörjningsplikt som standardförmånstagaren.

2. Beräkningen av den vanlige vuxne manlige kroppsarbetarens lön, kontantersättningen och familjebidraget skall beräknas i förhållande till samma tidsenhet.

3. För andra förmånstagare skall kontantersättningen stå i skäligt förhållande till standardförmånstagarens kontanta sjukförmåner.

4. I denna artikel avses med yrkesutbildad manlig kroppsarbetare

a) antingen en person som kan anses såsom en typisk kroppsarbetare i annan maskintillverkningsindustri än sådan för tillverkning av elektriska maskiner;

b) eller en typisk kroppsarbetare,

skilled labour selected in accordance with the provisions of the following paragraph.

5. The person deemed typical of unskilled labour for the purpose of subparagraph (b) of the preceding paragraph shall be a person employed in the major group of economic activities with the largest number of economically active male persons protected in the contingency referred to in subparagraph (b) of Article 7 in the division comprising the largest number of such persons; for this purpose, the International Standard Industrial Classification of All Economic Activities adopted by the Economic and Social Council of the United Nations at its Seventh Session on 27 August 1948, as amended up to 1968 and reproduced in the Annex to this Convention, or such classification as at any time further amended, shall be used.

6. Where the rate of benefit varies by region, the ordinary adult male labourer may be determined for each region in accordance with paragraphs 4 and 5 of this Article.

7. The wage of the ordinary adult male labourer shall be determined on the basis of the rates of wages for normal hours of work fixed by collective agreements, by or in pursuance of national legislation, where applicable, or by custom, including cost-of-living allowances, if any; where such rates differ by region but paragraph 6 of this Article is not applied, the median rate shall be taken.

Article 24

In the case of a periodical payment to which this Article applies—

utvald i enlighet med bestämmelserna i mom. 5.

5. Den i mom. 4 punkt b) avsedde typiske kroppsarbetaren skall väljas inom den gren av ekonomisk verksamhet, vari förekommer det största antalet män som är skyddade med avseende på det i artikel 7 punkt b) angivna riskfallet, och inom denna gren skall valet ske inom den grupp som i sig innesluter det största antalet sådana skyddade personer; härvid skall användas den av Förenta Nationernas ekonomiska och sociala råd vid dess sjunde sammanträde den 27 augusti 1948 antagna »Internationell standard för näringsgrensklassificering», vilken i sin lydelse efter ändringar till och med år 1968 återges i bilaga till denna konvention, med beaktande av varje eventuell ytterligare ändring däri.

6. När kontantersättningarna varierar från ett område till ett annat, får den vanlige vuxne manlige kroppsarbetaren utväljas för varje område i enlighet med bestämmelserna i mom. 4 och 5.

7. Den vanlige vuxne manlige kroppsarbetarens lön skall bestämmas med utgångspunkt från lönen för ett normalt antal arbetstimmar, som bestämts antingen genom kollektivavtal eller, i förekommande fall, genom eller med stöd av nationell lagstiftning eller genom sedvana, med tillägg av eventuellt förekommande levnadskostnadstillägg; när den på detta sätt bestämda lönen varierar från ett område till ett annat men bestämmelserna i mom. 6 inte tillämpas, skall medianlönen läggas till grund för beräkningen.

Artikel 24

När fråga är om periodiskt utgiven kontantersättning, på vilken denna artikel är tillämplig,

(a) the rate of the benefit shall be determined according to a prescribed scale or a scale fixed by the competent public authority in conformity with prescribed rules;

(b) such rate may be reduced only to the extent by which the other means of the family of the beneficiary exceed prescribed substantial amounts or substantial amounts fixed by the competent public authority in conformity with prescribed rules;

(c) the total of the benefit and any other means, after deduction of the substantial amounts referred to in subparagraph (b), shall be sufficient to maintain the family of the beneficiary in health and decency, and shall be not less than the corresponding benefit calculated in accordance with the requirements of Article 23;

(d) the provisions of subparagraph (c) shall be deemed to be satisfied if the total amount of sickness benefits paid under this Convention exceeds by at least 30 per cent the total amount of benefits which would be obtained by applying the provisions of Article 23 and the provisions of subparagraph (b) of Article 19.

Article 25

Where the legislation of a Member makes the right to the sickness benefit referred to in Article 18 conditional upon the fulfilment of a qualifying period by the person protected, the conditions governing the qualifying period shall be such as not to deprive of the right to benefit persons who normally belong to the categories of persons protected.

Article 26

1. The sickness benefit referred to in Article 18 shall be granted

a) skall ersättningens storlek bestämmas efter en föreskriven skala eller en skala som fastställts av vederbörande offentliga myndighet i enlighet med föreskrivna regler;

b) får ersättningen nedsättas endast i den mån förmånstagarens familjs övriga tillgångar överstiger föreskrivna väsentliga belopp eller av vederbörande offentliga myndighet i enlighet med föreskrivna regler fastställda väsentliga belopp;

c) skall sammanlagda beloppet av ersättningen och övriga tillgångar efter avdrag av de väsentliga belopp som avses i punkt b), vara tillräckligt för att tillförsäkra förmånstagarens familj sunda och drägliga levnadsförhållanden och får inte understiga det i enlighet med bestämmelserna i artikel 23 punkt a) beräknade ersättningsbeloppet;

d) skall bestämmelserna i punkt c) anses vara uppfyllda, om de enligt denna konvention utbetalade sammanlagda kontantersättningarna med minst 30 procent överstiger de sammanlagda kontantersättningar som skulle uppnås med tillämpning av bestämmelserna i artikel 23 och bestämmelserna i artikel 19 punkt b).

Artikel 25

Om enligt en medlems lagstiftning rätten till kontanta sjukförmåner, som avses i artikel 18, är beroende av att den skyddade personen fullgjort viss kvalifikationstid, skall de krav som ställs på denna vara sådana, att personer som normalt tillhör de skyddade persongrupperna inte berövas rätten till förmånen.

Artikel 26

1. I artikel 18 avsedda kontanta sjukförmåner skall utges under hela

throughout the contingency: Provided that the grant of benefit may be limited to not less than 52 weeks in each case of incapacity, as prescribed.

2. Where a declaration made in virtue of Article 2 is in force, the grant of the sickness benefit referred to in Article 18 may be limited to not less than 26 weeks in each case of incapacity, as prescribed.

3. Where the legislation of a Member provides that sickness benefit is not payable for an initial period of suspension of earnings, such period shall not exceed three days.

Article 27

1. In the case of the death of a person who was in receipt of, or qualified for, the sickness benefit referred to in Article 18, a funeral benefit shall, under prescribed conditions, be paid to his survivors, to any other dependants or to the person who has borne the expense of the funeral.

2. A member may derogate from the provision of paragraph 1 of this Article where—

(a) it has accepted the obligations of Part IV of the Invalidity, Old-Age and Survivors' Benefits Convention, 1967;

(b) it provides in its legislation for cash sickness benefit at a rate of not less than 80 per cent of the earnings of the persons protected; and

(c) the majority of persons protected are covered by voluntary insurance which is supervised by the public authorities and which provides a funeral grant.

Part IV. Common provisions

Article 28

1. A benefit to which a person protected would otherwise be entitled in

riskfallstiden; dock får utgivandet av förmån begränsas till en tid ej understigande 52 veckor för varje fall av arbetsoförmåga i enlighet med vad därom föreskrives.

2. När förklaring som avses i artikel 2 är i kraft, får utgivandet av i artikel 18 avsedda kontanta sjukförmåner begränsas till en tid ej understigande 26 veckor för varje fall av arbetsoförmåga i enlighet med vad därom föreskrives.

3. Om enligt en medlems lagstiftning kontanta sjukförmåner inte utges förrän efter utgången av en karenstid, får denna inte överskrida de tre första dagarna av inkomstbortfall.

Artikel 27

1. Avlider någon som uppbar eller hade förvärvat rätt till kontanta sjukförmåner som avses i artikel 18, skall på föreskrivna villkor begravningshjälp utbetalas till den avlidnes efterlevande, till andra personer som var beroende av honom eller till den person som erlagt begravningskostnaderna.

2. En medlem kan underlåta att tillämpa bestämmelserna i mom. 1 när följande villkor är uppfyllda,

a) medlemmen har godtagit förpliktelse i Del IV av 1967 års konvention om invaliditets-, ålders- och efterlevandeförmåner;

b) enligt medlemmens lagstiftning utges kontanta sjukförmåner med belopp motsvarande minst 80 procent av de skyddade personernas förvärvsinkomst;

c) flertalet skyddade personer är tillförsäkrade begravningshjälp genom frivilliga försäkringar som står under tillsyn av offentlig myndighet.

Del IV. Gemensamma bestämmelser

Artikel 28

1. Förmån som skyddad person eljest skulle vara berättigad till enligt

compliance with this Convention may be suspended to such extent as may be prescribed—

(a) as long as the person concerned is absent from the territory of the Member;

(b) as long as the person concerned is being indemnified for the contingency by a third party, to the extent of the indemnity;

(c) where the person concerned has made a fraudulent claim;

(d) where the contingency has been caused by a criminal offence committed by the person concerned;

(e) where the contingency has been caused by the serious and wilful misconduct of the person concerned;

(f) where the person concerned, without good cause, neglects to make use of the medical care or the rehabilitation services placed at his disposal, or fails to comply with rules prescribed for verifying the occurrence or continuance of the contingency or for the conduct of beneficiaries;

(g) in the case of the sickness benefit referred to in Article 18, as long as the person concerned is maintained at public expense or at the expense of a social security institution or service; and

(h) in the case of the sickness benefit referred to in Article 18, as long as the person concerned is in receipt of another social security cash benefit, other than a family benefit, subject to the part of the benefit which is suspended not exceeding the other benefit.

2. In the cases and within the limits prescribed, part of the benefit otherwise due shall be paid to the dependants of the person concerned.

denna konvention får i den utsträckning, som kan vara föreskriven, innehållas

a) så länge vederbörande inte uppehåller sig på medlemmens territorium;

b) så länge vederbörande av tredje man hålles skadeslös för riskfallet i fråga, intill skadeståndets belopp;

c) om vederbörande sökt utfå förmånen under falska förutsättningar;

d) om riskfallet är en följd av brottslig handling av vederbörande;

e) om riskfallet är en följd av en grov och avsiktlig försummelse av vederbörande;

f) om vederbörande utan giltigt skäl underlåter att utnyttja till hans förfogande stående möjligheter till läkarvård eller rehabiliteringsåtgärder eller inte iakttar föreskrivna regler för styrkande av riskfallets inträffande eller fortvaro eller inte följer föreskrivna förhållningsorder;

g) så länge vederbörande, när fråga är om kontanta sjukförmåner som avses i artikel 18, får sin försörjning av allmänna medel eller på bekostnad av inrättning eller annat organ för social trygghet;

h) så länge vederbörande, när fråga är om kontanta sjukförmåner som avses i artikel 18, uppbär annan kontant social trygghetsförmån med undantag av familjebidrag, under förutsättning att den innehållna delen av förmån enligt artikel 18 inte överstiger den andra förmånens belopp.

2. I de fall och inom de gränser som är föreskrivna skall viss del av de kontanta sjukförmånerna, som eljest skulle ha utgetts, utbetalas till de personer som är beroende av vederbörande.

Article 29

1. Every claimant shall have a right of appeal in the case of refusal of the benefit or complaint as to its quality or quantity.

2. Where in the application of this Convention a government department responsible to a legislature is entrusted with the administration of medical care, the right of appeal provided for in paragraph 1 of this Article may be replaced by a right to have a complaint concerning the refusal of medical care or the quality of the care received investigated by the appropriate authority.

Article 30

1. Each Member shall accept general responsibility for the due provision of the benefits provided in compliance with this Convention and shall take all measures required for this purpose.

2. Each Member shall accept general responsibility for the proper administration of the institutions and services concerned in the application of this Convention.

Article 31

Where the administration is not entrusted to an institution regulated by the public authorities or to a government department responsible to a legislature—

(a) representatives of the persons protected shall participate in the management under prescribed conditions;

(b) national legislation shall, where appropriate, provide for the participation of representatives of employers;

(c) national legislation may likewise decide as to the participation of representatives of the public authorities.

Artikel 29

1. Var och en som gör anspråk på en förmån skall ha rätt att överklaga avslagsbeslut eller beslut avseende förmånens beskaffenhet eller storlek.

2. När vid denna konventions tillämpning ett inför den lagstiftande församlingen ansvarigt regeringsorgan har anförtratts administrationen av läkarvård, kan den rätt att överklaga som avses i mom. 1 ersättas med en rätt att få klagomål över vägran att meddela läkarvård eller över beskaffenheten av meddelad vård hänskjutna till undersökning av vederbörande myndighet.

Artikel 30

1. Varje medlem skall ikläda sig allmänt ansvar för att förmåner enligt denna konvention vederbörligen tillhandahålls och vidtaga alla här för erforderliga åtgärder.

2. Varje medlem skall ikläda sig allmänt ansvar för behörig administration av de inrättningar och organ som handhar tillämpningen av denna konvention.

Artikel 31

När administrationen inte handhas av inrättning under kontroll av offentlig myndighet eller av ett inför den lagstiftande församlingen ansvarigt regeringsorgan

a) skall representanter för de skyddade personerna medverka vid administrationen på föreskrivna villkor;

b) skall den nationella lagstiftningen innehålla föreskrifter om att arbetsgivarrepresentanter skall medverka, när så är lämpligt;

c) kan den nationella lagstiftningen också föreskriva medverkan av representanter för offentlig myndighet.

Article 32

Each Member shall, within its territory, assure to non-nationals who normally reside or work there equality of treatment with its own nationals as regards the right to the benefits provided for in this Convention.

Article 33

1. A Member—

(a) which has accepted the obligations of this Convention without availing itself of the exceptions and exclusions provided for in Article 2 and Article 3,

(b) which provides over-all higher benefits than those provided in this Convention and whose total relevant expenditure on medical care and sickness benefits amounts to at least 4 per cent of its national income, and

(c) which satisfies at least two of the three following conditions:

(i) it covers a percentage of the economically active population which is at least ten points higher than the percentage required by Article 10, subparagraph (b) and by Article 19, subparagraph (b), or a percentage of all residents which is at least ten points higher than the percentage required by Article 10, subparagraph (c),

(ii) it provides medical care of a curative and preventive nature of an appreciably higher standard than that prescribed by Article 13,

(iii) it provides sickness benefit corresponding to a percentage at least ten points higher than is required by Articles 22 and 23,

may, after consultation with the most representative organisations of employers and workers, where such exist, make temporary derogations from particular provisions of Parts II and III of this Convention on con-

Artikel 32

Varje medlem skall på sitt territorium tillförsäkra utlänningar, som normalt är bosatta eller arbetar i landet, samma behandling som landets egna medborgare i fråga om rätt till förmåner enligt denna konvention.

Artikel 33

1. När en medlem

a) har godtagit förpliktelserna enligt denna konvention utan att begagna sig av de möjligheter till undantag och uteslutningar som föreligger enligt artikel 2 och artikel 3,

b) i det hela tillhandahåller bättre förmåner än konventionen kräver och totalt för läkarvård och kontanta sjukförmåner anslår minst fyra procent av landets nationalinkomst, och

c) uppfyller åtminstone två av följande tre villkor:

i) skyddar ett procenttal av den förvärvsarbetande befolkningen som är minst tio enheter högre än det procenttal som krävs enligt artikel 10 punkt b) och enligt artikel 19 punkt b) eller ett procenttal av alla i landet bosatta som är minst tio procent högre än det procenttal som krävs enligt artikel 10 punkt c),

ii) tillhandahåller läkarvård i form av sjukvård och sjukdomsförebyggande vård av en avsevärt högre standard än den som kräves enligt artikel 13,

iii) tillhandahåller kontanta sjukförmåner med belopp motsvarande ett procenttal som är minst tio enheter högre än det som kräves enligt artiklarna 22 och 23,

får landet, efter samråd med de mest representativa arbetsgivar- och arbetstagarorganisationerna, om sådana finns, göra temporära undantag från särskilda bestämmelser i delarna II och III av konventionen, på

dition that such derogation shall neither fundamentally reduce nor impair the essential guarantees of this Convention.

2. Each Member which has made such a derogation shall indicate in its reports upon the application of this Convention submitted under article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation the position of its law and practice as regards such derogation and any progress made towards complete application of the terms of the Convention.

Article 34

This Convention shall not apply to—

(a) contingencies which occurred before the coming into force of the Convention for the Member concerned;

(b) benefits in contingencies occurring after the coming into force of the Convention for the Member concerned in so far as the rights to such benefits are derived from periods preceding that date.

Part V. Final provisions

Article 35

This Convention revises the Sickness Insurance (Industry) Convention, 1927, and the Sickness Insurance (Agriculture) Convention, 1927.

Article 36

1. In conformity with the provisions of Article 75 of the Social Security (Minimum Standards) Convention, 1952, Part III of that Convention and the relevant provisions of other Parts thereof shall cease to apply to any Member having ratified this Convention as from the date at which this Convention is binding
5 — *Bihang till riksdagens protokoll 1970. 1 saml. Nr 21*

villkor att sådana undantag inte väsentligen minskar eller försämrar de grundläggande rättigheter som denna konvention avser att garantera.

2. Varje medlem, som begagnat sig av rätten att göra sådant undantag, skall i de rapporter om denna konventions tillämpning, som medlemmen har att lämna enligt artikel 22 av Internationella arbetsorganisationens stadga, ange sin lagstiftnings och praxis' läge i fråga om undantaget och de framsteg som gjorts i fråga om åstadkommandet av möjligheter för en fullständig tillämpning av konventionens bestämmelser.

Artikel 34

Denna konvention är inte tillämplig på

a) riskfall som inträffat före konventionens ikraftträdande för medlemmen i fråga;

b) förmåner som utges vid riskfall som inträffat efter konventionens ikraftträdande för medlemmen i den mån rätten till förmånerna härleder sig från tid före ikraftträdandet.

Del V. Slutbestämmelser

Artikel 35

Genom denna konvention revideras 1927 års konvention angående sjukförsäkring (industri) och 1927 års konvention angående sjukförsäkring (jordbruk).

Artikel 36

1. I enlighet med bestämmelserna i artikel 75 i 1952 års konvention angående social trygghet (minimumstandard) skall del III av nämnda konvention och motsvarande bestämmelser i andra delar därav upphöra att gälla för medlem, som ratificerat förevarande konvention, från och med den dag då denna blir bindande

on that Member and no declaration under Article 3 is in force.

2. Acceptance of the obligations of this Convention shall, on condition that no declaration under Article 3 is in force, be deemed to constitute acceptance of the obligations of Part III of the Social Security (Minimum Standards) Convention, 1952, and the relevant provisions of other Parts thereof, for the purpose of Article 2 of the said Convention.

Article 37

If any Convention which may be adopted subsequently by the Conference concerning any subject or subjects dealt with in this Convention so provides, such provisions of this Convention as may be specified in the said Convention shall cease to apply to any Member having ratified the said Convention as from the date at which the said Convention comes into force for that Member.

för medlemmen utan att någon förklaring enligt artikel 3 är i kraft.

2. Under förutsättning att ingen förklaring enligt artikel 3 är i kraft skall ett godtagande av förpliktelserna i denna konvention, i och för tillämpning av artikel 2 i 1952 års konvention angående social trygghet (minimistandard), anses innebära godtagande av förpliktelserna i del III av sistnämnda konvention och motsvarande bestämmelser i andra delar därav.

Artikel 37

Om konvention, som senare kan komma att antas av konferensen rörande något eller några i förevarande konvention behandlade ämnen, så stadgar, skall sådana bestämmelser i förevarande konvention, vilka i den nya konventionen särskilt anges, upphöra att gälla för medlem, som ratificerat den nya konventionen, från och med den dag då den sistnämnda konventionen träder i kraft för medlemmen.

Artiklarna 38—45

Dessa artiklar är likalydande med artiklarna 28—35 av konventionen (nr 129) om yrkesinspektion inom jordbruket, dock att då i artikel 34 av sistnämnda konvention hänvisas till artikel 30, detta i förevarande konvention motsvaras av en i artikel 44 upptagen hänvisning till artikel 40.

ANNEX

*International Standard Industrial Classification of All Economic Activities
(Revised up to 1968)*

List of major divisions, divisions and major groups

Division group	Major	
		<i>Major Division 1. Agriculture, Hunting, Forestry and Fishing</i>
11		Agriculture and Hunting
	111	Agricultural and livestock production
	112	Agricultural services
	113	Hunting, trapping and game propagation
12		Forestry and Logging
	121	Forestry
	122	Logging
13	130	Fishing
		<i>Major Division 2. Mining and Quarrying</i>
21	210	Coal Mining
22	220	Crude Petroleum and Natural Gas Production
23	230	Metal Ore Mining
29	290	Other Mining
		<i>Major Division 3. Manufacturing</i>
31		Manufacture of Food, Beverages and Tobacco
	311—312	Food manufacturing
	313	Beverage industries
	314	Tobacco manufactures
32		Textile, Wearing Apparel and Leather Industries
	321	Manufacture of textiles
	322	Manufacture of wearing apparel, except footwear
	323	Manufacture of leather and products of leather, leather substitutes and fur, except footwear and wearing apparel
	324	Manufacture of footwear, except vulcanised or moulded rubber or plastic footwear
33		Manufacture of Wood and Wood Products, Including Furniture
	331	Manufacture of wood and wood and cork products, except furniture
	332	Manufacture of furniture and fixtures, except primarily of metal
34		Manufacture of Paper and Paper Products, Printing and Publishing
	341	Manufacture of paper and paper products

BILAGA

*Internationell standard för näringsgrensklassificering (enl. reviderad utgåva av år 1968)*Förteckning över näringar, näringsområden och näringshuvudgrupper¹Närings- Närings-
område huvudgrupp*Näring 1. Jordbruk, skogsbruk, jakt och fiske*

11		Jordbruk, jakt
	111	Jordbruk, trädgårdsodling
	112	Tjänster inom jordbruk
	113	Jakt, viltvård
12		Skogsbruk
	121	Skogsvård, kolning
	122	Skogsavverkning, flottning
13	130	Fiske, fiskevård

Näring 2. Brytning av mineraliska produkter

21	210	Kolbrytning
22	220	Råpetroleum- och naturgasutvinning
23	230	Malmbrytning
29	290	Annan brytning och utvinning

Näring 3. Tillverkning

31		Livsmedels-, dryckesvaru- och tobaksvarutillverkning
	311—312	Livsmedeltillverkning
	313	Dryckesvarutillverkning
	314	Tobaksvarutillverkning
32		Textil-, beklädnads-, läder- och lädervarutillverkning
	321	Textilvarutillverkning
	322	Tillverkning av kläder
	323	Tillverkning av läder och pälskinn, reseffekter, handväskor o. dyl.
	324	Skotillverkning
33		Trävarutillverkning
	331	Trävarutillverkning, utom möbeltillverkning
	332	Tillverkning av möbelvaror, utom av metall
34		Massa-, pappers- och pappersvarutillverkning, grafisk produktion
	341	Massa-, pappers- och pappersvarutillverkning

¹ De svenska benämningarna på resp. näringsgren enligt den internationella standarden, ISIC, har hämtats från en av statistiska centralbyrån fastställd svensk standard för näringsgrensindelning, SNI. Även om det är identiska branscher som avses, utgör de svenska benämningarna ingen direkt översättning av benämningarna i den engelska versionen av ISIC.

	342	Printing, publishing and allied industries
35		Manufacture of Chemicals and Chemical, Petroleum, Coal, Rubber and Plastic Products
	351	Manufacture of industrial chemicals
	352	Manufacture of other chemical products
	353	Petroleum refineries
	354	Manufacture of miscellaneous products of petroleum and coal
	355	Manufacture of rubber products
	356	Manufacture of plastic products not elsewhere classified
36		Manufacture of Non-Metallic Mineral Products, except Products of Petroleum and Coal
	361	Manufacture of pottery, china and earthenware
	362	Manufacture of glass and glass products
	369	Manufacture of other non-metallic mineral products
37		Basic Metal Industries
	371	Iron and steel basic industries
	372	Non-ferrous metal basic industries
38		Manufacture of Fabricated Metal Products, Machinery and Equipment
	381	Manufacture of fabricated metal products, except machinery and equipment
	382	Manufacture of machinery except electrical
	383	Manufacture of electrical machinery apparatus, appliances and supplies
	384	Manufacture of transport equipment
	385	Manufacture of professional and scientific and measuring and controlling equipment not elsewhere classified, and of photographic and optical goods
39	390	Other Manufacturing Industries

Major Division 4. Electricity, Gas and Water

41	410	Electricity, Gas and Steam
42	420	Water Works and Supply

Major Division 5. Construction

50	500	Construction
----	-----	--------------

Major Division 6. Wholesale and Retail Trade and Restaurants and Hotels

61	610	Wholesale Trade
62	620	Retail Trade
63		Restaurants and Hotels
	631	Restaurants, cafés and other eating and drinking places
	632	Hotels, rooming houses, camps and other lodging places

Major Division 7. Transport, Storage and Communication

71		Transport and Storage
	711	Land transport

35	342	Grafisk produktion, förlagsverksamhet Tillverkning av kemiska produkter, petroleumprodukter, gummi- och plastvaror
	351	Kemikalie-, gödselmedels- och plasttillverkning
	352	Tillverkning av andra kemiska produkter
	353	Petroleumraffinering
	354	Tillverkning av smörjmedel, asfalt- och kolprodukter
	355	Gummivarutillverkning
36	356	Plastvarutillverkning Tillverkning av varor av mineraliska ämnen, utom me- taller
	361	Porslins- och lergodstillverkning
	362	Glas- och glasvarutillverkning
	369	Tegel-, cement- och annan mineralvarutillverkning
37		Metallframställning
	371	Järn-, stål- och ferrolegeringsframställning
	372	Framställning av ickejärnmetaller
38		Verkstadsvartillverkning
	381	Metallvarutillverkning
	382	Maskintillverkning
	383	Tillverkning av elektriska produkter
	384	Transportmedelstillverkning
	385	Tillverkning av instrument, foto- och optikvaror, ur
39	390	Annan tillverkning

Näring 4. El-, gas-, värme- och vattenförsörjning

41	410	El-, gas- och värmeförsörjning
42	420	Vattenförsörjning

Näring 5. Byggnadsverksamhet

50	500	Byggnadsverksamhet
----	-----	--------------------

Näring 6. Varuhandel, restaurang- och hotellverksamhet

61	610	Partihandel och varuhandelsförmedling
62	620	Detaljhandel
63		Restaurang- och hotellverksamhet
	631	Restaurang- och kaféverksamhet
	632	Hotell- och pensionatsverksamhet

Näring 7. Samfärdsl, post- och telekommunikationer

71		Samfärdsl
	711	Landtransport

	712	Water transport
	713	Air transport
	719	Services allied to transport
72	720	Communication

Major Division 8. Financing, Insurance, Real Estate and Business Services

81	810	Financial Institutions
82	820	Insurance
83		Real Estate and Business Services
	831	Real estate
	832	Business services except machinery and equipment rental and leasing
	833	Machinery and equipment rental and leasing

Major Division 9. Community, Social and Personal Services

91	910	Public Administration and Defence
92	920	Sanitary and Similar Services
93		Social and Related Community Services
	931	Education services
	932	Research and scientific institutes
	933	Medical, dental, other health and veterinary services
	934	Welfare institutions
	935	Business, professional and labour associations
	939	Other social and related community services
94		Recreational and Cultural Services
	941	Motion picture and other entertainment services
	942	Libraries, museums, botanical and zoological gardens, and other cultural services not elsewhere classified
	949	Amusement and recreational services not elsewhere classified
95		Personal and Household Services
	951	Repair services not elsewhere classified
	952	Laundries, laundry services, and cleaning and dyeing plants
	953	Domestic services
	959	Miscellaneous personal services
96	960	International and Other Extra-Territorial Bodies

Major Division 0. Activities Not Adequately Defined

0	000	Activities not adequately defined
---	-----	-----------------------------------

	712	Sjötransport
	713	Lufttransport
	719	Transportförmedling, lagringsverksamhet
72	720	Post- och telekommunikationer

Näring 8. Bank- och försäkringsverksamhet, fastighetsförvaltning, uppdragsverksamhet

81	810	Bank- och annan finansverksamhet
82	820	Försäkringsverksamhet
83		Fastighetsförvaltning och -förmedling, uppdragsverksamhet
	831	Fastighetsförvaltning och -förmedling
	832	Uppdragsverksamhet
	833	Maskinuthyrning (leasing o. dyl.)

Näring 9. Offentlig förvaltning och andra tjänster

91	910	Offentlig förvaltning, försvars-, polis- och brandskyddsverksamhet
92	920	Renings-, renhållnings- och rengöringsverksamhet
93		Undervisning, forskning, sjukvård m. m.
	931	Undervisning
	932	Forsknings- och utvecklingsverksamhet
	933	Hälso- och sjukvård, veterinärverksamhet
	934	Socialvård
	935	Intresseorganisationer
	939	Ideella och kulturella organisationer
94		Rekreationsverksamhet, kulturell serviceverksamhet
	941	Film-, radio-, TV-, scen- och konstnärverksamhet
	942	Biblioteks- och museiverksamhet
	949	Annan rekreations- och nöjesverksamhet
95		Reparations-, tvätteri- och annan serviceverksamhet
	951	Reparation av hushållsvaror och fordon
	952	Tvätteriverksamhet
	953	Hushållsarbete
	959	Annan personlig serviceverksamhet
96	960	Verksamhet vid internationella organisationer, utländska ambassader o. dyl.

Näring 0. Ospecificerade aktiviteter¹

0	000	Ospecificerade aktiviteter ¹
---	-----	---

¹ I den svenska standarden som sådan finns denna kategori ej med, då den inte är av principiell art. Grupper för ospecificerade aktiviteter kan dock efter behov bildas som redovisningstekniska kategorier.

Bilaga 4

(Översättning)

Recommendation (No. 134) concerning Medical Care and Sickness Benefits

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Fifty-third Session on 4 June 1969, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to the revision of the Sickness Insurance (Industry) Convention, 1927, and the Sickness Insurance (Agriculture) Convention, 1927, which is the fifth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of a Recommendation supplementing the Medical Care and Sickness Benefits Convention, 1969,

adopts this twenty-fifth day of June of the year one thousand nine hundred and sixty-nine the following Recommendation, which may be cited as the Medical Care and Sickness Benefits Recommendation, 1969:

1. In this Recommendation—

(a) the term "legislation" includes any social security rules as well as laws and regulations;

(b) the term "prescribed" means determined by or in virtue of national legislation;

(c) the term "residence" means ordinary residence in the territory of the Member and the term "resident" means a person ordinarily resident in the territory of the Member;

(d) the term "dependent" refers

Rekommendation (nr 134) om läkarvård och kontanta sjukförmåner

Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens,

som av styrelsen för Internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 4 juni 1969 till sitt femtiotredje sammanträde,

som beslutat antaga ett antal förslag avseende revision av 1927 års konvention angående sjukförsäkring (industri) och 1927 års konvention angående sjukförsäkring (jordbruk), vilken fråga utgör den femte punkten på sammanträdets dagordning, och

som beslutat, att dessa förslag skall taga form av en rekommendation i anslutning till 1969 års konvention om läkarvård och kontanta sjukförmåner,

antager denna den tjugofemte dagen i juni månad år nittonhundrasextionio följande rekommendation, som kan benämnas 1969 års rekommendation om läkarvård och kontanta sjukförmåner.

1. I denna rekommendation

a) innefattas i uttrycket "lagstiftning" såväl lagar och förordningar som administrativa föreskrifter om social trygghet;

b) avses med uttrycket "föreskriven" bestämd i eller med stöd av nationell lagstiftning;

c) betecknar uttrycket "bosättning" stadigvarande bosättning på medlems territorium och avses med uttrycket "bosatt" en person med stadigvarande bosättning på medlemmens territorium;

d) hänför sig uttrycket "beroende"

to a state of dependency which is presumed to exist in prescribed cases;

(e) the term "wife" means a wife who is dependent on her husband;

(f) the term "child" covers—

(i) a child under school-leaving age or under 15 years of age, whichever is the higher; and

(ii) a child under a prescribed age higher than that specified in subclause (i) of this clause and who is an apprentice or student or has a chronic illness or infirmity disabling him for any gainful activity, under prescribed conditions;

(g) the term "qualifying period" means a period of contribution, or a period of employment, or a period of residence, or any combination thereof, as may be prescribed;

(h) the term "sickness" means any morbid condition, whatever its cause;

(i) the term "medical care" includes allied benefits.

2. Members should extend the application of their legislation providing for the medical care referred to in Article 8 of the Medical Care and Sickness Benefits Convention, 1969, by stages, if necessary, and under appropriate conditions—

(a) to persons whose employment is of a casual nature;

(b) to members of the employer's family living in his house, in respect of their work for him;

(c) to all economically active persons;

(d) to the wives and children of the persons specified in clauses (a) to (c) of this Paragraph; and

(e) to all residents.

3. The medical care referred to in Article 8 of the Medical Care and Sickness Benefits Convention, 1969, should include—

de" till ett beroendeförhållande som förutsättes föreligga i föreskrivna fall;

e) avser uttrycket "hustru" en hustru som är beroende av sin make;

f) avser uttrycket "barn"

i) barn under den ålder, vid vilken skolplikten upphör, eller barn under 15 år, beroende på vilken av dessa åldersgränser som är den högre; samt

ii) barn under en föreskriven ålder som är högre än den i punkt i) avsedda, när barnet enligt vad som är föreskrivet fullföljer sina studier eller drabbats av bestående sjukdom eller handikapp som gör det oförmöget att utöva någon som helst förvärvsverksamhet;

g) avses med uttrycket "kvalifikationstid" en avgifts-, anställnings- eller bosättningsperiod eller en kombination av sådana perioder enligt vad därom kan vara föreskrivet;

h) avses med uttrycket "sjukdom" varje sjukdomstillstånd oavsett dess orsak;

i) innefattas i uttrycket "läkarvård" även därmed jämförlig vård.

2. Medlemmarna bör på lämpligt sätt och om behövt i etapper utsträcka tillämpningsområdet för sin lagstiftning om sådan läkarvård som avses i artikel 8 av 1969 års konvention om läkarvård och kontanta sjukförmåner

a) till personer som anlitas för utförande av tillfällig arbetsuppgift;

b) till medlemmar av arbetsgivarens familj som bör tillsammans med honom, i den mån de utför arbete för hans räkning;

c) till alla förvärvsarbetande;

d) till hustrur och barn till personer som avses i punkterna a) och c);

e) till alla i landet bosatta personer.

3. Läkarvård som avses i artikel 8 av 1969 års konvention om läkarvård och kontanta sjukförmåner bör omfatta

(a) the supply of medical aids, such as eyeglasses; and

(b) services for convalescents.

4. The right to the medical care referred to in Article 8 of the Medical Care and Sickness Benefits Convention, 1969, should not be made subject to a qualifying period.

5. Where a beneficiary ceases to belong to the categories of persons protected, the medical care referred to in Article 8 of the Medical Care and Sickness Benefits Convention, 1969, should be provided throughout the contingency for a case of sickness which started while he belonged to the said categories.

6. Under prescribed conditions, benefits provided for in Parts II and III of the Medical Care and Sickness Benefits Convention, 1969, should continue to be provided to a person protected who is temporarily absent from the territory of the Member.

7. A beneficiary or, where appropriate, his breadwinner should not be required to share in the cost of the medical care referred to in Article 8 of the Medical Care and Sickness Benefits Convention, 1969—

(a) if his means do not exceed prescribed amounts;

(b) in respect of diseases recognised as entailing prolonged care.

8. A person protected for sickness benefit should be granted a cash benefit in cases of absence from work involving loss of earnings which is justified on the ground that—

(a) he is required to undergo curative or preventive medical care;

(b) he is isolated for the purpose of quarantine;

(c) he is placed under medical supervision for the purpose of rehabilitation; or

(d) he is on convalescent leave.

9. A reasonable opportunity to

a) medicinska hjälpmedel, t. ex. glasögon; samt

b) konvalescentvård.

4. Rätt till läkarvård som avses i artikel 8 av 1969 års konvention om läkarvård och kontanta sjukförmåner bör inte göras beroende av villkor om fullgjord kvalifikationstid.

5. Om en förmånstagare upphör att tillhöra skyddad persongrupp, bör läkarvård, som avses i artikel 8 av 1969 års konvention om läkarvård och kontanta sjukförmåner, för sjukdom som började medan han ännu tillhörde gruppen i fråga tillhandahållas under hela riskfallstiden.

6. Förmåner som avses i delarna II och III av 1969 års konvention om läkarvård och kontanta sjukförmåner bör, på föreskrivna villkor, fortsättningsvis tillhandahållas skyddad person som tillfälligt lämnat medlemslandet.

7. Av förmånstagaren eller, i förekommande fall, familjeförsörjaren bör inte krävas att han skall svara för någon del av kostnaden för läkarvård som avses i artikel 8 av 1969 års konvention om läkarvård och kontanta sjukförmåner

a) om hans tillgångar inte överstiger föreskrivna gränser;

b) vid sjukdom som erfarenhetsmässigt kräver långvarig vård.

8. Personer, i vilkas skydd ingår rätt till kontanta sjukförmåner, bör erhålla kontantersättning vid sådan frånvaro från arbetet som medför inkomstbortfall, då frånvaron är motiverad av att personerna i fråga

a) anmodats underkasta sig medicinsk behandling för sjukdom eller i sjukdomsförebyggande syfte;

b) isolerats i syfte att förhindra smittospridning;

c) står under läkarkontroll i rehabiliteringssyfte; eller

d) är lediga från arbetet på grund av konvalescens.

9. När skyddad person lider av

obtain necessary medical treatment during normal working hours should be afforded to a person protected who suffers from a sickness which does not fully incapacitate him from attending to his normal work.

10. Appropriate provision should be made to help a person protected who is economically active and who has to care for a sick dependant.

11. Members should extend the application of their legislation providing for the sickness benefit referred to in Article 18 of the Medical Care and Sickness Benefits Convention, 1969, by stages, if necessary, and under appropriate conditions—

(a) to persons whose employment is of a casual nature;

(b) to members of the employer's family living in his house, in respect of their work for him; and

(c) to all economically active persons.

12. The percentage specified in Article 22, paragraph 1, and Article 23, paragraph 1, of the Medical Care and Sickness Benefits Convention, 1969, should be increased by at least 6½ points.

13. Cash benefit in respect of incapacity for work resulting from a sickness and involving suspension of earnings should be paid throughout the contingency.

sjukdom, som inte gör honom helt oförmögen att utföra sitt vanliga arbete, bör han beredas rimliga möjligheter att erhålla erforderlig medicinsk behandling under normal arbetstid.

10. Lämpliga åtgärder bör vidtagas till hjälp för varje skyddad förvärvsarbetande som måste ta vård om en sjuk av honom beroende person.

11. Medlemmarna bör på lämpligt sätt och om behövt i etapper utsträcka tillämpningsområdet för sin lagstiftning om kontanta sjukförmåner som avses i artikel 18 av 1969 års konvention om läkarvård och kontanta sjukförmåner

a) till personer som anlitas för utförande av tillfällig arbetsuppgift;

b) till medlemmar av arbetsgivarens familj som bor tillsammans med honom, i den mån de utför arbete för hans räkning;

c) till alla förvärvsarbetande.

12. Det procenttal, som anges i artikel 22 mom. 1 och i artikel 23 mom. 1 av 1969 års konvention om läkarvård och kontanta sjukförmåner, bör ökas med minst 6½ enheter.

13. Kontantersättning vid av sjukdom föranledd arbetsoförmåga, som medför inkomstbortfall, bör utges under hela riskfallstiden.